

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ
ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ
імені ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Факультет лінгвістики

Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови

«На правах рукопису»

УДК _____

«До захисту допущено»

Завідувач кафедри _____ Ініціали, прізвище

«__» _____ 20__ р.

МАГІСТЕРСЬКА ДИСЕРТАЦІЯ

на здобуття ступеня магістра

зі спеціальності 035 « Філологія»

на тему: «Лексико-граматичні та стилістичні особливості перекладу
англомовних політичних промов (на матеріалі виступів Джо Байдена,

Бориса Джонсона та Барака Обама).»

Виконала: студентка 6 курсу, групи ЛА-341мп

Світлична Вікторія Валентинівна _____

Науковий керівник:

Доц. каф. ТППАМ, к. філол. н., доц. Сотников А. В. _____

Рецензент:

Засвідчую, що у цій магістерській
дисертації немає запозичень з
праць інших авторів без
відповідних посилань
Студентка _____

Київ 2025

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
Факультет лінгвістики
Кафедра теорії, практики та перекладу англійської мови

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Спеціальність (спеціалізація) – 035 Філологія (035.041 Германські мови та літератури (переклад включно), перша – англійська)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

_____ Ініціали, прізвище

«__» _____ 20__ р

ЗАВДАННЯ

на магістерську дисертацію студенту

Світличній Вікторії Валентинівні

1. Тема дисертації «Лексико-граматичні та стилістичні особливості перекладу англійськомовних політичних промов (на матеріалі виступів Джо Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обами).», науковий керівник дисертації: Сотников Андрій Вячеславович, доц. каф. теорії, практики та перекладу англійської мови, канд. філол. наук, доцент, затверджені наказом по університету від 16 вересня 2018 р., № 674.
2. Термін подання студентом дисертації: 24 листопада 2025 р.
3. Об'єкт дослідження: політичні промови Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обами та їх переклади українською мовою.
4. Предмет дослідження: лінгвостилістичні особливості політичних промов та специфіка їх відтворення в перекладі.
5. Перелік завдань, які потрібно розробити:
 1. Визначити сутність та характерні риси сучасного політичного дискурсу;
 2. Дослідити лінгвостилістичні особливості сучасних політичних промов;

3. Проаналізувати специфіку перекладу текстів політичних промов;
 4. Виявити лексичні характеристики промов досліджуваних політиків;
 5. Дослідити граматичні структури в політичних промовах;
 6. Проаналізувати стилістичні засоби та їх роль;
 7. Визначити стратегії та тактики перекладу текстів політичних промов;
 8. Дослідити особливості відтворення лексико-граматичних конструкцій;
 9. Проаналізувати засоби збереження перлокутивного ефекту при перекладі.
6. Орієнтовний перелік ілюстративного матеріалу: 70 джерел, зокрема видання British Politics, Reality of Politics, SAGE Open, International Multidisciplinary Research Journal (All Multidisciplinary Journal).
7. Орієнтовний перелік публікацій: тези на одній всеукраїнській конференції та стаття у фаховому науковому журналі.
8. Дата видачі завдання: 07 жовтня 2024 р.

Календарний план

№ з/п	Назва етапів виконання магістерської дисертації	Строк виконання етапів магістерської дисертації	Примітка
1	Обґрунтування теоретичних передумов дослідження	до 22.12.2024	вик.
2	Формування програми й методики дослідження	до 20.05.2025	вик.
3	Аналіз досліджуваного матеріалу та виклад і оформлення результатів дослідження	до 20.09.2025	вик.

Студентка _____ В. В. Світлична

Науковий керівник дисертації _____ А. В. Сотников

РЕФЕРАТ

Магістерська дисертація присвячена дослідженню лексико-граматичних і стилістичних особливостей сучасного англомовного політичного дискурсу та проблем збереження його прагматичного потенціалу в українському перекладі. У роботі здійснено комплексний аналіз політичних промов Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обама, що дало змогу виявити характерні риси англомовного політичного мовлення на різних рівнях. На лексичному рівні встановлено переважання політичної термінології, метафор, оцінних та експресивних одиниць. На граматичному – частотне використання складнопідрядних конструкцій, паралелізму, модальності та емпатичних структур. Стилiстичний рівень характеризується широким спектром тропів і фігур, що підсилюють переконливість і виразність.

У перекладацькому аспекті доведено необхідність комплексного підходу, що поєднує стратегії буквального перекладу, адаптації та прагматичної трансформації. Розкрито специфіку відтворення лексико-граматичних конструкцій і засобів образності українською мовою. Окрема увага приділена способам збереження перлокутивного ефекту, зокрема емоційного впливу та прагматичних намірів ораторів.

Наукова новизна полягає у систематизації стратегій і тактик перекладу англомовних політичних промов із урахуванням культурної адаптації та прагматичних факторів. Практичне значення роботи полягає у можливості використання результатів при підготовці перекладачів, викладанні дисциплін з теорії та практики перекладу, а також у професійній діяльності перекладачів у сфері політичної комунікації.

Ключові слова: політичний дискурс, переклад, лексико-граматичні особливості, стилістичні засоби, прагматичний потенціал, перлокутивний ефект.

ABSTRACT

The master's thesis explores the lexical, grammatical and stylistic features of modern English political discourse and the challenges of reproducing its pragmatic potential in Ukrainian translation. The research is based on the analysis of speeches delivered by Joe Biden, Boris Johnson and Barack Obama. The study revealed the dominance of political terminology, evaluative vocabulary, metaphors, and expressive units at the lexical level. The grammatical dimension is characterized by complex syntactic constructions, parallel structures, modality, and emphatic patterns. At the stylistic level, a variety of tropes and rhetorical devices were identified as essential for persuasiveness and expressiveness.

In terms of translation, the study proves the need for an integrated approach combining literal translation, adaptation, and pragmatic transformation. Specific attention is paid to the rendering of lexical and grammatical constructions as well as stylistic devices in Ukrainian. Special focus is placed on strategies of preserving the perlocutionary effect, including emotional impact and communicative intentions of the speakers.

The scientific novelty lies in the systematization of strategies and tactics for translating modern English political speeches with due consideration of cultural adaptation and pragmatic aspects. The practical significance is determined by the possibility of applying the results in translator training, teaching translation studies, and in professional translation practice in the field of political communication.

Keywords: political discourse, translation, lexical and grammatical features, stylistic devices, pragmatic potential, perlocutionary effect.

ЗМІСТ

РЕФЕРАТ	2
ВСТУП.....	6
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ ТА ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ	10
1.1 Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження	10
1.2 Лінгвостилістичні особливості сучасних політичних промов.....	22
1.3 Особливості перекладу текстів сучасних політичних промов	29
Висновки до розділу 1	37
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ ДЖОНА БАЙДЕНА, БОРИСА ДЖОНСОНА І БАРАКА ОБАМИ.....	38
2.1 Лексичні характеристики сучасних політичних промов	38
2.2 Граматичні структури в політичних виступах.....	48
2.3 Стилiстичні засоби та їх роль у сучасних політичних промовах	55
Висновки до розділу 2	63
РОЗДІЛ 3. ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АНАЛІЗ ПРОМОВ АМЕРИКАНСЬКИХ ТА БРИТАНСЬКИХ ПОЛІТИКІВ	64
3.1 Стратегії та тактики перекладу сучасних політичних промов	64
3.2 Особливості відтворення лексико-граматичних конструкцій при перекладі.....	73
3.3 Засоби збереження перлокутивного ефекту при перекладі текстів сучасних політичних виступів	80
Висновки до розділу 3	85

ВИСНОВКИ	87
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	89
ДОДАТКИ	99

ВСТУП

Актуальність теми дослідження зумовлена зростаючою роллю політичного дискурсу в сучасному глобалізованому світі. Політична комунікація стає ключовим інструментом формування суспільної думки та прийняття важливих державних рішень. Міжнародний характер політичних відносин вимагає якісного перекладу політичних текстів різних жанрів. Ефективність міжкультурної політичної комунікації значною мірою залежить від адекватності перекладу. Необхідність детального вивчення особливостей перекладу політичного дискурсу обумовлена його впливом на міжнародні відносини.

Особливої актуальності набуває дослідження лінгвостилістичних характеристик сучасних політичних промов провідних світових лідерів. Аналіз мовних засобів у виступах Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обама дозволяє виявити специфіку англомовного політичного дискурсу. Вивчення стратегій та тактик перекладу політичних текстів сприяє підвищенню якості міжмовної комунікації. Компаративний аналіз оригіналів та перекладів розкриває проблеми збереження прагматичного потенціалу політичних промов. Дослідження перекладацьких трансформацій допомагає оптимізувати процес перекладу політичних текстів.

Сучасний політичний дискурс характеризується високою динамічністю та постійним оновленням мовних засобів. Поява нових форм політичної комунікації вимагає розробки відповідних перекладацьких стратегій. Мультиmodalний характер політичних текстів висуває додаткові виклики для перекладачів. Необхідність збереження перлокутивного ефекту при перекладі потребує комплексного підходу щодо відтворення різних рівнів тексту. Актуальним є дослідження способів передачі імпліцитних смислів та культурних референцій.

Вивчення лінгвостилістичних особливостей політичних промов має важливе значення для розвитку теорії перекладу. Аналіз перекладацьких

стратегій дозволяє виявити найбільш ефективні способи відтворення політичного дискурсу. Дослідження механізмів збереження прагматичного потенціалу сприяє підвищенню якості перекладу. Вивчення культурної адаптації політичних текстів розкриває специфіку міжкультурної комунікації. Актуальним залишається пошук оптимальних шляхів відтворення експресивності політичного дискурсу при перекладі українською мовою.

Ступінь розробленості проблеми у науковій літературі. Теоретичним підґрунтям дослідження стали праці вітчизняних та зарубіжних науковців у сфері політичної лінгвістики, дискурсології та перекладознавства. Дослідженню лінгвостилістичних особливостей політичного дискурсу та специфіки його перекладу присвячені роботи Данилюка А. С. [12], Коваля І. Д. [15], Кріцької Д. О. [17]. Проблеми перекладу політичних промов висвітлені в працях Байдали В. С. [6], Богданова М. Ю. [8], Васильчука Л. П. [9], Курас А. А. [18], Нащокіна Є. О. [22], Черткової Є. А. [28]. Питання відтворення лексико-стилістичних особливостей при перекладі досліджували Сус Е. М. [25], Стеценко О. П. [24], Сюрєнко О. [26]. Особливості передачі комунікативно-прагматичних аспектів політичного дискурсу розглянуто в роботах Козліцької М. В. [16], Лубенської Т. О. [19], Черненко К. Р. [27]. Проте, комплексне дослідження лінгвостилістичних особливостей промов сучасних політичних лідерів та стратегій їх перекладу українською мовою досі не проводилось, що й зумовило вибір теми дослідження.

Мета дослідження полягає у комплексному аналізі лінгвостилістичних особливостей політичних промов та визначенні специфіки їх перекладу українською мовою.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

1. Визначити сутність та характерні риси сучасного політичного дискурсу;
2. Дослідити лінгвостилістичні особливості сучасних політичних промов;
3. Проаналізувати специфіку перекладу сучасних політичних текстів;

4. Виявити лексичні характеристики промов досліджуваних політиків;
5. Дослідити граматичні структури в сучасних політичних промовах;
6. Проаналізувати стилістичні засоби та їх роль;
7. Визначити стратегії та тактики перекладу сучасних політичних промов;
8. Дослідити особливості відтворення лексико-граматичних конструкцій;
9. Проаналізувати засоби збереження перлокутивного ефекту при перекладі

Об'єктом дослідження виступають політичні промови Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обама та їх переклади українською мовою.

Предметом дослідження є лінгвостилістичні особливості сучасних політичних промов та специфіка їх відтворення в перекладі.

Практичне значення роботи полягає в можливості використання її результатів у практиці перекладу політичних текстів, при підготовці перекладачів, у курсах з теорії та практики перекладу, стилістики та політичної лінгвістики.

Теоретичне значення роботи визначається її внеском у розвиток теорії перекладу, зокрема в дослідження проблем відтворення прагматичного потенціалу політичних текстів, особливостей передачі стилістичних засобів та культурних референцій.

Гіпотеза дослідження наступна: ефективність перекладу політичних промов залежить від комплексного відтворення їх лінгвостилістичних особливостей та збереження прагматичного потенціалу тексту.

Наукова новизна роботи полягає в комплексному дослідженні лінгвостилістичних характеристик політичних промов сучасних лідерів та систематизації стратегій їх перекладу українською мовою.

Методи дослідження. В процесі написання роботи була використана система загальнонаукових теоретичних методів дослідження. Також використовувалися такі емпіричні методи, як опис, порівняння та узагальнення.

Апробація результатів дослідження. Було прийнято участь у XVII Міжнародній науково-практичній конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених «Людина як суб'єкт міжкультурної комунікації: сучасні тенденції у філології, перекладі та навчанні іноземних мов» 11 квітня 2025 року.

Публікації. Основні результати дослідження було опубліковано у виданні міжвузівського збірника наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка «Актуальні питання гуманітарних наук».

Структура роботи. Робота складається зі змісту, реферату, вступу, трьох розділів, дев'яти підрозділів, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел (70 джерел, у тому числі 30 – іноземною мовою), 300 додатків на 22 сторінках.

Загальний обсяг роботи – 122 сторінки.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ ТА ЙОГО ПЕРЕКЛАДУ

1.1 Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичного дослідження

Політичний дискурс втілює складне комунікативне явище, що охоплює всю сукупність мовленнєвих актів у політичних дискусіях, правилах публічної політики та традиціях політичної комунікації. Комунікативний простір політичного дискурсу формується через взаємодію різних політичних суб'єктів та інститутів влади. Політична комунікація реалізується через використання специфічних мовних засобів та стратегій впливу на масову свідомість. Мовленнєва діяльність у політичному дискурсі спрямована на пропаганду ідей та переконань, емоційний вплив на громадян та спонукання їх до конкретних політичних дій. Цей тип дискурсу характеризується використанням особливої системи професійно-орієнтованих знаків, що обумовлені соціальними функціями учасників комунікації [4, с. 78]. Політичний дискурс також включає сукупність дискурсивних практик, через які розкриваються механізми комплексних взаємовідносин влади.

Система комунікації в політичному дискурсі реалізується через різноманітні жанри, що охоплюють парламентські дебати, публічні виступи політичних лідерів, політичні документи та передвиборчі кампанії тощо. Кожен жанр політичного дискурсу має свої специфічні характеристики та прагматичні особливості. Взаємодія між політичними суб'єктами відбувається через використання різних каналів комунікації та форм передачі інформації. Політичні тексти створюються з урахуванням цільової аудиторії та конкретних комунікативних завдань. Мовні засоби в політичному дискурсі підбираються відповідно до комунікативної ситуації та запрограмованого перлокутивного

ефекту. Політична комунікація характеризується високим ступенем інтертекстуальності та діалогічності [1, с. 45].

Знакова система політичного дискурсу передбачає модифікацію семантики та функцій різних типів мовних одиниць. Лексичний склад політичних текстів характеризується наявністю спеціальної термінології, ідеологічно забарвленої лексики та оцінних мовних засобів. Синтаксична організація політичного дискурсу характеризується використанням складних синтаксичних конструкцій та риторичних прийомів. Стилістичне оформлення політичних текстів включає широкий спектр засобів вираження комунікативного наміру мовця та стилістичних прийомів. Політичний дискурс також характеризується особливими принципами текстової організації та аргументативними стратегіями. Мовленнєвий вплив у політичному дискурсі досягається через комплексне використання вербальних та невербальних засобів комунікації.

Характерними ознаками політичного дискурсу виступають його ідеологічність, оцінність, агональність та інтертекстуальність. Політичні тексти завжди містять певну систему цінностей та переконань, які транслюються цільовій аудиторії. Оцінний компонент реалізується через використання емоційно-експресивних мовних засобів та оцінної лексики. Агональність політичного дискурсу проявляється у протиставленні різних політичних позицій та ідеологій. Інтертекстуальні зв'язки забезпечують цілісність політичного дискурсу та його зв'язок з іншими типами дискурсу. Прагматичний потенціал політичних текстів розкривається через їх здатність впливати на суспільну думку та формувати масову свідомість. Ефективність політичної комунікації значною мірою залежить від вдалого вибору комунікативних стратегій та тактик [2, с. 128].

Функціональне призначення політичного дискурсу полягає у боротьбі за владу та її утримання через механізми мовленнєвого впливу. Політична комунікація спрямована на формування певної картини світу у свідомості адресата. Мовні засоби в політичному дискурсі виконують функцію переконання

та маніпулювання суспільною свідомістю. Комунікативні стратегії політичного дискурсу реалізуються через тактики самопрезентації, дискредитації опонента та формування емоційного настрою аудиторії [3, с. 32]. Ефективність політичної комунікації забезпечується через апеляцію до цінностей та переконань цільової аудиторії. Політичний дискурс також виконує функцію соціального контролю та мобілізації громадської підтримки.

Політичний дискурс включає широкий спектр комунікативних практик, що реалізуються через різні канали передачі інформації та форми взаємодії між політичними суб'єктами. Медіатизація політичної комунікації призвела до трансформації традиційних форм політичного дискурсу та появи нових жанрів. Цифрові технології розширили можливості політичної комунікації та створили нові платформи для поширення політичних меседжів. Політичний дискурс в онлайн-просторі характеризується інтерактивністю та мультимодальністю. Мультимедійні засоби дозволяють створювати комплексний вплив на аудиторію через поєднання вербальних та невербальних компонентів. Політична комунікація в соціальних мережах набула особливих рис та правил організації дискурсу [3, с. 87].

Символічна природа політичного дискурсу розкривається через систему знаків та кодів, що формують специфічну картину політичної реальності. Політичні символи виступають засобами конструювання соціальної дійсності та впливу на масову свідомість. Семіотичний простір політичного дискурсу наповнений знаками різних типів, що взаємодіють між собою та створюють складні смислові конструкції. Політична символіка включає вербальні та невербальні елементи, що формують цілісний образ політичного суб'єкта або явища. Символічні форми політичної комунікації апелюють до колективного досвіду та культурної пам'яті суспільства. Політичні ритуали та церемонії виступають важливими елементами символічної системи політичного дискурсу.

Когнітивні механізми політичного дискурсу базуються на особливостях сприйняття та обробки політичної інформації людською свідомістю. Ментальні

моделі політичної реальності формуються під впливом дискурсивних практик та комунікативних стратегій. Концептуальна структура політичного дискурсу включає базові концепти, що відображають ключові політичні поняття та цінності. Когнітивні метафори виступають інструментами концептуалізації політичної дійсності та впливу на суспільну думку. Фреймова організація знань про політику визначає способи інтерпретації політичних подій та явищ. Когнітивні сценарії політичної комунікації формують очікування аудиторії та впливають на сприйняття політичних меседжів.

Аргументативні стратегії політичного дискурсу спрямовані на переконання аудиторії та формування певної позиції щодо політичних питань. Структура аргументації в політичному дискурсі базується на логічних та риторичних прийомах доведення точки зору чи програмних моментів. Політична аргументація включає раціональні та емоційні компоненти, що забезпечують комплексний вплив на реципієнта. Топоси (загальні місця аргументації) політичного дискурсу формують основу аргументативних схем та стратегій переконання. Доказова база політичної аргументації спирається на факти, статистичні дані та експертні оцінки. Маніпулятивні прийоми в політичній аргументації використовують психологічні механізми впливу на свідомість аудиторії.

Гендерні аспекти політичного дискурсу відображають особливості мовленнєвої поведінки політичних діячів різної статі. Гендерні стереотипи впливають на вибір комунікативних стратегій та мовних засобів у політичному дискурсі. Мовленнєвий портрет політика формується з урахуванням гендерних очікувань аудиторії. Гендерна маркованість політичного дискурсу проявляється на лексичному, граматичному та стилістичному рівнях. Феміністична критика політичного дискурсу виявляє прояви мовногосексизму та гендерної дискримінації. Гендерна нейтральність політичної комунікації стає важливим принципом сучасного політичного дискурсу [4, с. 156].

Етнокультурна специфіка політичного дискурсу визначається національними традиціями політичної комунікації та особливостями мовної картини світу. Культурні цінності та норми впливають на формування політичного дискурсу різних країн та регіонів. Національні особливості політичної риторики відображаються у виборі мовних засобів та комунікативних стратегій. Етнокультурні стереотипи визначають сприйняття політичних меседжів представниками різних культур. Міжкультурна комунікація в політичному дискурсі вимагає врахування культурних відмінностей та традицій. Глобалізація політичного дискурсу призводить до взаємопроникнення різних культурних моделей політичної комунікації.

Темпоральна організація політичного дискурсу базується на особливому сприйнятті часу в політичній комунікації. Часові маркери в політичному дискурсі відображають динаміку політичних процесів та подій. Категорія часу реалізується через систему граматичних та лексичних засобів, що створюють темпоральну перспективу політичного тексту. Політичний дискурс оперує різними часовими планами - минулим, теперішнім та майбутнім - для створення цілісної картини політичної реальності. Часова локалізація політичних подій впливає на їх інтерпретацію та оцінку аудиторією. Маніпуляції з часовими параметрами використовуються як інструмент політичного впливу.

Просторова організація політичного дискурсу відображає територіальні аспекти політичної комунікації. Просторові метафори використовуються для концептуалізації політичних відносин та процесів. Географічні маркери в політичному дискурсі формують уявлення про політичний простір та його структуру. Територіальна ідентичність виражається через систему просторових референцій та символів. Геополітичний вимір політичного дискурсу реалізується через особливу систему просторових координат. Локативні характеристики політичного дискурсу відображають територіальну організацію політичної влади [5, с. 93].

Модальність політичного дискурсу виражає ставлення мовця до змісту висловлювання та ступінь його впевненості. Епістемічна модальність в політичному дискурсі пов'язана з оцінкою достовірності інформації та джерел знання. Деонтична модальність виражає нормативний аспект політичної комунікації через систему приписів та заборон. Аксиологічна модальність відображає ціннісні орієнтації та оцінки в політичному дискурсі. Суб'єктивна модальність реалізується через емоційно-оцінні компоненти політичних висловлювань. Об'єктивна модальність виражає відношення змісту висловлювання до дійсності [37, с. 66–69].

Інтердискурсивність політичної комунікації проявляється через взаємодію політичного дискурсу з іншими типами дискурсу. Медійний дискурс виступає важливим каналом трансляції політичних меседжів та формування громадської думки. Юридичний дискурс перетинається з політичним у сфері законотворчості та правового регулювання політичних відносин. Науковий дискурс взаємодіє з політичним через експертні оцінки та аналітичні матеріали. Релігійний дискурс впливає на формування ціннісних орієнтацій в політичній комунікації. Рекламний дискурс використовує технології політичного маркетингу та пропаганди.

Полемічний характер політичного дискурсу реалізується через систему аргументативних стратегій та тактик. Політична полеміка включає різні форми вербального протистояння та дебаткування. Стратегії дискредитації опонента базуються на використанні негативної оцінної лексики та риторичних прийомів. Тактики самопрезентації спрямовані на створення позитивного іміджу політичного суб'єкта. Конфліктний потенціал політичного дискурсу реалізується через протиставлення різних ідеологічних позицій. Полемічні прийоми включають іронію, сарказм, риторичні запитання та інші засоби мовленнєвого впливу.

Прецедентність політичного дискурсу базується на використанні культурно значущих текстів та висловлювань. Прецедентні феномени

виступають засобами актуалізації культурної пам'яті та створення інтертекстуальних зв'язків. Цитування історичних документів та висловлювань політичних діячів підсилює аргументативний потенціал політичного дискурсу. Алюзії та ремінісценції створюють додаткові смислові пласти в політичному тексті. Прецедентні імена використовуються як символи певних політичних ідей та цінностей. Культурні коди, актуалізовані через прецедентні феномени, формують спільний контекст політичної комунікації [6, с. 12].

Лінгвопрагматичний аспект політичного дискурсу розкривається через систему мовленнєвих актів та комунікативних стратегій. Перформативність політичного дискурсу проявляється у здатності мовленнєвих актів змінювати соціальну реальність. Комісивні мовленнєві акти в політичному дискурсі виражають обіцянки та зобов'язання політичних суб'єктів. Директивні мовленнєві акти спрямовані на спонукання аудиторії до певних дій. Експресивні мовленнєві акти виражають емоційне ставлення та оцінку політичних подій. Декларативні мовленнєві акти змінюють статус політичних суб'єктів та явищ.

Метадискурсивні елементи політичної комунікації забезпечують організацію та структурування дискурсу. Метакомунікативні маркери регулюють процес взаємодії між учасниками політичної комунікації. Метатекстові елементи забезпечують зв'язність та цілісність політичного тексту. Метапрагматичні компоненти виражають ставлення мовця до власного висловлювання та комунікативної ситуації. Метадискурсивні коментарі пояснюють та інтерпретують зміст політичних висловлювань. Рефлексивність політичного дискурсу проявляється через аналіз та оцінку комунікативних стратегій та мовних засобів [22, с. 62].

Паралінгвістичні компоненти політичного дискурсу включають невербальні засоби комунікації та просодичні характеристики мовлення. Жести та міміка політичних діячів підсилюють вербальний компонент комунікації та створюють додаткові канали впливу. Просодичні засоби, включаючи інтонацію, темп мовлення та паузацію, забезпечують емоційний вплив на аудиторію.

Кінесика політичного дискурсу відображає культурні традиції невербальної комунікації. Проксемічні характеристики визначають просторову організацію політичної комунікації. Візуальні компоненти політичного дискурсу включають символіку, емблеми та інші графічні елементи [7, с. 167].

Персуазивність політичного дискурсу реалізується через комплекс мовних та позамовних засобів переконання. Риторичні прийоми підсилюють аргументативний потенціал політичних висловлювань та забезпечують емоційний вплив на аудиторію. Логічні схеми аргументації поєднуються з психологічними механізмами впливу на свідомість реципієнтів. Персуазивні стратегії базуються на врахуванні цінностей та переконань цільової аудиторії. Маніпулятивні технології використовують психологічні особливості сприйняття інформації. Ефективність персуазивного впливу залежить від правильного вибору комунікативних стратегій та мовних засобів [5, с. 62].

Стратегії легітимації в політичному дискурсі реалізуються через систему мовних засобів, що обґрунтовують правомірність політичних дій та рішень. Аргументативні схеми легітимації включають апеляцію до раціональних доказів, морально-етичних цінностей та емоційного сприйняття. Риторичні прийоми переконання підкріплюють легітимність політичної позиції через створення логічних та образних асоціацій. Експертні оцінки та статистичні дані використовуються для підтвердження об'єктивності політичних тверджень. Посилання на історичний досвід та традиції формують підґрунтя для обґрунтування політичних рішень. Легітимаційні стратегії забезпечують суспільне визнання політичного курсу [22, с. 45].

Категорія адресатності в політичному дискурсі відображає специфіку цільової аудиторії та способи впливу на неї. Диференціація адресата визначає вибір мовних засобів та комунікативних стратегій. Множинність адресата політичного дискурсу вимагає балансу між різними рівнями сприйняття інформації. Пряма та непряма адресація створюють багаторівневу систему комунікативних відносин. Фактор адресата впливає на вибір аргументативних

схем та риторичних прийомів. Адресатність формує прагматичну спрямованість політичного тексту [8, с. 145].

Мультимодальність політичного дискурсу проявляється через взаємодію різних семіотичних систем у процесі комунікації. Вербальні та невербальні компоненти створюють комплексний вплив на сприйняття політичного меседжу. Візуальні елементи доповнюють та підсилюють вербальну складову політичного тексту. Просодичні характеристики забезпечують емоційне сприйняття політичної інформації. Кінесичні засоби підкреслюють значущість ключових моментів виступу. Мультимодальність розширює канали впливу на аудиторію [20, с. 40].

Категорія перформативності в політичному дискурсі реалізується через здатність мовленнєвих актів змінювати соціальну реальність. Декларативні висловлювання політичних лідерів набувають статусу соціальних дій. Комісивні мовленнєві акти створюють систему політичних зобов'язань. Комісивні мовленнєві акти створюють систему політичних зобов'язань. Згідно з теорією мовленнєвих актів, розробленою Дж. Остіном та Дж. Серлем, висловлювання розглядаються не лише як передача інформації, але й як дії, що здійснюють певний вплив на реальність. У політичному дискурсі виділяють п'ять основних типів мовленнєвих актів: репрезентативи (твердження про стан справ), директиви (спонукання до дії), комісиви (зобов'язання), експресиви (вираження емоцій) та декларативи (зміна статусу об'єкта) [9, с. 112]. Директивні висловлювання формують програму політичних дій. Експресивні акти виражають офіційну оцінку подій та явищ. Перформативність забезпечує дієвість політичної комунікації.

Ритуалізація політичного дискурсу проявляється через систему усталених комунікативних практик. Церемоніальні елементи структурують політичну комунікацію відповідно до традицій. Етикетні формули підкреслюють статусність політичного спілкування. Протокольні вимоги визначають форму представлення політичної інформації. Символічні дії супроводжуються

відповідними вербальними формулами. Ритуальність забезпечує стабільність політичної комунікації.

Дискурсивні практики конструювання політичної реальності включають різні способи репрезентації подій та явищ. Наративні стратегії формують певну версію політичних подій. Інтерпретаційні схеми задають рамки розуміння політичної ситуації. Фреймінг визначає способи концептуалізації політичної дійсності. Дискурсивне конструювання створює бажану картину політичного світу. Репрезентативні практики формують суспільне сприйняття політики.

Прецедентність політичного дискурсу забезпечує його зв'язок з культурною пам'яттю суспільства. Прецедентні тексти активізують спільний фонд знань комунікантів. Культурні референції створюють додаткові смислові плани висловлювання. Цитування авторитетних джерел підкріплює аргументацію. Алюзії розширюють контекст сприйняття політичного меседжу. Прецедентні феномени забезпечують культурну спадкоємність дискурсу [9, с. 82].

Медіатизація політичного дискурсу відображає його адаптацію до вимог масової комунікації. Формати подання політичної інформації враховують специфіку медійних платформ. Мультимедійні технології розширюють можливості політичної комунікації. Інтерактивність забезпечує зворотний зв'язок з аудиторією. Конвергенція медіа створює нові форми політичного дискурсу. Медіатизація трансформує традиційні жанри політичної комунікації.

Персуазивність політичного дискурсу реалізується через комплекс засобів переконання та впливу. Логічна аргументація поєднується з емоційними прийомами впливу. Риторичні фігури підсилюють переконливість політичних тверджень. Сугестивні механізми забезпечують некритичне сприйняття інформації. Маніпулятивні технології використовують психологічні особливості аудиторії. Персуазивність визначає ефективність політичної комунікації.

Нормативна регуляція політичного дискурсу здійснюється через систему конвенціональних правил та обмежень. Інституційний характер політичної

комунікації визначає допустимі форми мовленнєвої поведінки та вибір мовних засобів. Етикетні норми регулюють використання формул звертання та способи вираження ввічливості. Дипломатичний протокол встановлює стандарти офіційної комунікації на міжнародному рівні. Політична коректність формує обмеження щодо використання потенційно дискримінаційних висловлювань. Нормативність забезпечує статусність політичного дискурсу.

Конфліктогенний потенціал політичного дискурсу реалізується через систему вербальних засобів протистояння. Стратегії дискредитації опонента включають використання негативно-оцінної лексики та критичних зауважень. Полемічні прийоми створюють ефект протиборства різних політичних позицій. Іронічні висловлювання підривають авторитет політичних супротивників. Агональний характер політичної комунікації проявляється через конфронтаційні елементи різних рівнів. Конфліктність виступає невід'ємною характеристикою політичного дискурсу [11, с. 32].

Евристичний потенціал політичного дискурсу розкривається через його здатність формувати нові смисли та концепти. Креативне використання мовних засобів створює інноваційні способи концептуалізації політичної реальності. Метафоричне моделювання генерує нові образи та асоціативні зв'язки. Неологізми відображають динаміку політичних процесів та явищ. Трансформація усталених виразів демонструє креативність політичного мислення. Евристичність забезпечує розвиток політичного дискурсу.

Ритуальність політичного дискурсу проявляється через систему повторюваних комунікативних практик. Церемоніальні елементи структурують політичну комунікацію відповідно до традицій. Формульні вирази підкреслюють статусність та офіційність спілкування. Протокольні вимоги визначають форму представлення політичної інформації. Символічні дії супроводжуються відповідними вербальними маркерами. Ритуальність стабілізує політичний дискурс [10, с. 114].

Аксіологічна складова політичного дискурсу формує систему цінностей та оцінок. Оцінні предикати виражають офіційну позицію щодо політичних подій та явищ. Емоційно-експресивні засоби підсилюють аксіологічний компонент висловлювань. Ціннісні орієнтири структурують політичну картину світу. Аксіологічні маркери забезпечують нормативну регуляцію політичної поведінки. Ціннісний компонент визначає ідеологічну спрямованість дискурсу.

Темпоральна організація політичного дискурсу відображає специфіку сприйняття часу в політичній комунікації. Часові маркери структурують політичні події відповідно до хронологічної перспективи. Граматичні засоби вираження часу взаємодіють з лексичними індикаторами темпоральності. Використання різних часових планів дозволяє моделювати політичну реальність. Темпоральні референції створюють динамічну картину політичних процесів. Часова перспектива забезпечує наративну цілісність дискурсу [33, с. 82].

Просторова організація політичного дискурсу базується на системі локативних маркерів. Географічні референції окреслюють територіальні межі політичних процесів. Просторові метафори структурують абстрактні політичні поняття. Дейктичні елементи координують просторові відношення в дискурсі. Топоніми виступають символами політичних центрів влади. Просторові характеристики формують геополітичний вимір дискурсу [13, с. 23].

Інтердискурсивність політичної комунікації проявляється через взаємодію з іншими типами дискурсу. Медійний дискурс забезпечує трансляцію політичних меседжів широкій аудиторії. Юридичний дискурс регулює нормативно-правові аспекти політичної діяльності. Науковий дискурс надає експертну оцінку політичним процесам. Релігійний дискурс впливає на формування ціннісних орієнтацій. Інтердискурсивні зв'язки збагачують політичну комунікацію.

Перформативність політичного дискурсу реалізується через здатність мовленнєвих актів змінювати соціальну реальність. Декларативні висловлювання встановлюють нові політичні статуси та відносини. Комісивні

акти створюють систему політичних зобов'язань. Директивні висловлювання спонукають до конкретних політичних дій. Експресивні акти формують офіційну оцінку подій. Перформативність забезпечує дієвість політичної комунікації.

Метадискурсивність політичних текстів проявляється через систему рефлексивних елементів. Метакомунікативні маркери регулюють процес взаємодії між учасниками політичної комунікації. Метатекстові компоненти забезпечують структурування інформації. Коментувальні елементи розкривають імпліцитні смисли висловлювань. Рефлексивні конструкції виражають ставлення до власного мовлення. Метадискурсивність оптимізує політичну комунікацію.

1.2 Лінгвостилістичні особливості сучасних політичних промов

Сучасна політична промова характеризується унікальним набором лінгвостилістичних засобів, що забезпечують її ефективність та переконливість. Мовні одиниці у політичних промовах підбираються з урахуванням цільової аудиторії та комунікативної мети виступу. Стилiстичне оформлення політичних виступів включає використання різноманітних тропів та фігур мови. Риторичні прийоми у політичних промовах спрямовані на посилення емоційного впливу на слухачів. Метафори та порівняння допомагають створювати яскраві образи та підкреслювати ключові ідеї виступу. Повтори різних типів забезпечують зв'язність тексту та акцентують увагу на головних меседжах промови [10, с.152].

Синтаксична організація політичних промов визначається використанням паралельних конструкцій та градації. Ораторський стиль політичних виступів характеризується ритмічною організацією тексту та особливою інтонаційною структурою. Емфатичні конструкції підсилюють експресивність висловлювань та емоційний вплив на аудиторію. Риторичні запитання стимулюють активне сприйняття інформації слухачами та створюють ефект діалогічності.

Анафоричні повтори надають промові динамічності та підкреслюють ключові тези. Синтаксичний паралелізм забезпечує структурну цілісність тексту та полегшує його сприйняття.

Лексичне наповнення політичних промов включає термінологію, емоційно-оцінну лексику та стилістично марковані одиниці. Політичні оратори активно використовують слова з позитивною конотацією для створення оптимістичного настрою. Негативно забарвлена лексика застосовується при критиці опонентів та описі проблемних ситуацій. Фразеологізми та крилаті вислови надають промові образності та експресивності. Використання професійної термінології демонструє компетентність оратора у обговорюваних питаннях. Стилiстично знижена лексика може вживатися для створення ефекту наближення до аудиторії [11, с. 45].

Прагматичний потенціал лінгвостилістичних засобів розкривається через їхню здатність впливати на емоції та переконання аудиторії. Комбінація різних стилістичних прийомів створює багатосаровий вплив на свідомість слухачів. Метафоричні образи апелюють до асоціативного мислення та полегшують сприйняття складних концепцій. Емоційно-оцінна лексика формує певне ставлення до обговорюваних питань. Синтаксичні конструкції структурують інформацію та підкреслюють логіку аргументації. Просодичні засоби підсилюють емоційний вплив та забезпечують запам'ятовування ключових тез промови.

Композиційна структура політичних промов характеризується чіткою організацією та логічною послідовністю викладу матеріалу. Вступна частина промови спрямована на встановлення контакту з аудиторією та привернення уваги до теми виступу. Аргументативний блок політичної промови будується за принципом посилення впливу на слухачів через поступове нарощування емоційної напруги. Кульмінаційні моменти виступу підкреслюються особливими риторичними прийомами та інтонаційними засобами. Заклучна частина промови містить узагальнення основних тез та заклик до конкретних дій.

Структурні елементи промови пов'язуються між собою спеціальними мовними засобами, що забезпечують когезію тексту.

Модальність політичних промов реалізується через систему засобів вираження ставлення оратора до змісту висловлювання. Епістемічна модальність виражає ступінь впевненості мовця у достовірності інформації. Деонтична модальність пов'язана з вираженням необхідності та можливості певних політичних дій. Аксиологічна модальність відображає систему цінностей та оцінок у політичному дискурсі. Волюнтативна модальність виражає намір та готовність до політичних дій. Емоційно-оцінна модальність створює афективний фон політичної промови [12, с. 480].

Темпоральна організація політичних промов відображає специфіку сприйняття часу в політичному дискурсі. Часові маркери структурують текст промови та створюють хронологічну перспективу політичних подій. Граматичні засоби вираження часу взаємодіють з лексичними індикаторами темпоральності. Використання різних часових планів дозволяє зіставляти минуле, теперішнє та майбутнє у межах політичного наративу. Темпоральні референції створюють відчуття динаміки політичних процесів. Маніпуляції з часовими параметрами виступають засобом впливу на сприйняття політичної реальності.

Просторова організація політичних промов базується на використанні локативних маркерів та просторових метафор. Географічні референції створюють територіальний контекст політичного виступу. Просторові координати визначають масштаб політичних подій та процесів. Метафоричне осмислення простору дозволяє концептуалізувати абстрактні політичні поняття. Локативні характеристики промови відображають геополітичні аспекти політичного дискурсу. Просторові образи підсилюють емоційний вплив політичного виступу.

Аргументативні стратегії політичних промов включають різні типи доказів та способи переконання аудиторії. Логічна аргументація базується на використанні фактів, статистичних даних та причинно-наслідкових зв'язків.

Емоційна аргументація апелює до почуттів та цінностей слухачів. Топоси політичної аргументації формують основу доказової бази виступу. Риторичні прийоми підсилюють переконливість аргументів. Маніпулятивні технології використовують психологічні механізми впливу на свідомість аудиторії.

Інтертекстуальність політичних промов проявляється через включення цитат, алюзій та культурних референцій. Прецедентні феномени створюють додаткові смислові пласти у структурі виступу. Цитування авторитетних джерел підсилює аргументативний потенціал промови. Культурні коди активізують фонові знання аудиторії. Інтертекстуальні зв'язки забезпечують діалогічність політичного дискурсу. Алюзії та ремінісценції розширюють контекст сприйняття політичного виступу [13, с. 73].

Невербальні компоненти політичних промов включають жести, міміку та просодичні характеристики мовлення. Кінесичні засоби підкреслюють ключові моменти виступу та виражають емоційний стан оратора. Проксемічні характеристики визначають просторову організацію комунікативної ситуації. Інтонаційне оформлення промови забезпечує емоційний вплив на слухачів. Паузація та темп мовлення регулюють динаміку виступу. Візуальний контакт з аудиторією підтримує інтерактивний характер комунікації [20, с. 34].

Персуазивні стратегії політичних промов спрямовані на формування переконань та спонукання до дій. Риторичні прийоми підсилюють вплив на емоційну сферу слухачів. Аргументативні схеми забезпечують логічне обґрунтування політичних тез. Психологічні механізми впливу базуються на врахуванні особливостей сприйняття інформації. Маніпулятивні технології використовують стереотипи та упередження аудиторії. Ефективність переконання залежить від комплексного використання вербальних та невербальних засобів.

Діалогічність політичних промов реалізується через систему засобів взаємодії з аудиторією. Риторичні запитання стимулюють активне сприйняття інформації. Звертання до слухачів створюють ефект безпосереднього

спілкування. Інклюзивні займенники формують відчуття єдності оратора з аудиторією. Feedback-сигнали підтримують контакт зі слухачами. Діалогічні конструкції імітують природне спілкування.

Полемічний характер політичних промов проявляється через протиставлення різних позицій та точок зору. Стратегії дискредитації опонентів базуються на використанні негативної оцінної лексики. Іронія та сарказм виступають засобами вираження критичного ставлення. Антитеза підкреслює відмінності між політичними позиціями. Риторичні прийоми посилюють полемічний ефект виступу. Агональність політичного дискурсу реалізується через вербальне протистояння.

Метадискурсивні елементи політичних промов забезпечують організацію та структурування виступу. Метакомунікативні маркери регулюють процес взаємодії з аудиторією. Метатекстові компоненти забезпечують зв'язність промови. Рефлексивні коментарі пояснюють комунікативні наміри оратора. Дискурсивні маркери структурують інформаційний потік. Метапрагматичні елементи виражають ставлення до власного мовлення [32, с. 530].

Емотивність політичних промов реалізується через систему засобів вираження емоційного стану та впливу на почуття аудиторії. Емоційно-оцінна лексика створює афективний фон виступу. Метафоричні образи апелюють до емоційної сфери слухачів. Інтонаційні засоби підсилюють емоційний вплив промови. Невербальні компоненти виражають емоційний стан оратора. Емотивні конструкції формують емоційне ставлення до політичних подій [14, с. 138].

Ритмічна організація політичних промов базується на чергуванні наголошених та ненаголошених елементів. Синтаксичний паралелізм створює ритмічний малюнок виступу. Повтори різних типів забезпечують ритмізацію тексту. Просодичні характеристики підкреслюють ритмічну структуру промови. Паузація регулює темпоральну організацію виступу. Ритмічні засоби підсилюють сугестивний вплив на аудиторію.

Стилістична конвергенція в політичних промовах проявляється через взаємодію різних виражальних засобів. Комбінація тропів та фігур створює багатоплановий стилістичний ефект. Синтаксичні конструкції взаємодіють з лексичними засобами виразності. Фонетичні прийоми підсилюють емоційний вплив стилістичних фігур. Стилістичні засоби різних рівнів мови формують єдиний експресивний комплекс. Конвергенція стилістичних прийомів забезпечує максимальний прагматичний ефект.

Символічний компонент політичних промов реалізується через систему вербальних та невербальних знаків. Політична символіка створює додатковий смисловий план виступу. Метафоричні образи виступають носіями символічних значень. Культурні коди активізують символічні асоціації. Ритуальні елементи політичної комунікації мають символічне навантаження. Символічні форми виразу підсилюють сугестивний вплив промови.

Мультиmodalна природа політичних промов розкривається через взаємодію вербальних та невербальних компонентів комунікації. Просодичні характеристики мовлення формують інтонаційний малюнок виступу та підкреслюють ключові моменти. Кінесичні засоби, включаючи жести та міміку, підсилюють емоційний вплив висловлювань та створюють візуальний супровід вербального повідомлення. Проксемічні характеристики визначають просторову організацію комунікативної ситуації та відображають статусні відносини учасників. Паралінгвальні елементи доповнюють смисл висловлювань та забезпечують додаткові канали впливу на аудиторію. Мультиmodalність розширює комунікативний потенціал політичної промови.

Перформативність політичних виступів реалізується через здатність мовленнєвих актів змінювати соціальну реальність. Декларативні висловлювання набувають статусу політичних дій та формують нові суспільні відносини. Комісивні мовленнєві акти створюють систему політичних зобов'язань та відповідальності. Директивні висловлювання спонукають до конкретних політичних дій та мобілізують суспільну підтримку. Експресивні

акти виражають офіційну оцінку подій та формують ставлення аудиторії. Перформативність забезпечує трансформаційний потенціал політичної комунікації [15, с. 91].

Ритуальність політичних промов проявляється через систему усталених комунікативних практик та формул. Церемоніальні елементи структурують виступ відповідно до протокольних вимог та традицій. Етикетні формули підкреслюють офіційний характер комунікації та статус учасників. Символічні дії супроводжуються відповідними вербальними маркерами та створюють урочисту атмосферу. Ритуальні звертання визначають характер взаємодії з аудиторією. Ритуальність забезпечує інституційність політичного дискурсу.

Сугестивний потенціал політичних промов реалізується через комплекс засобів емоційного впливу та навіювання. Ритмічна організація тексту створює гіпнотичний ефект та полегшує сприйняття інформації. Повтори різних типів закріплюють ключові меседжі у свідомості аудиторії. Метафоричні образи активізують архетипічні уявлення та емоційні асоціації. Сугестивні формули забезпечують некритичне сприйняття політичної інформації. Навіювання посилює персуазивний ефект виступу.

Аргументативні стратегії політичних промов включають різні типи доказів та способи переконання. Раціональна аргументація базується на логічних доказах та причинно-наслідкових зв'язках. Емоційні аргументи апелюють до почуттів та цінностей аудиторії. Авторитетні джерела підкріплюють достовірність тверджень та посилюють довіру. Статистичні дані та фактологічна база забезпечують об'єктивність аргументації. Переконливість досягається через комплексне використання різних типів аргументів.

Топіка політичних промов відображає систему загальних місць та аргументативних схем. Топоси кількості підкреслюють масштабність політичних явищ та процесів. Топоси якості акцентують унікальність політичних рішень та пропозицій. Топоси порядку визначають пріоритетність політичних

завдань. Топоси користі обґрунтовують доцільність політичних дій. Аргументативні схеми структурують логіку політичного виступу [24, с. 72].

Полемічний характер політичних промов реалізується через систему засобів вербального протистояння. Стратегії дискредитації опонента включають критику його позиції та дій. Іронічні висловлювання підривають авторитет політичних супротивників. Риторичні запитання викривають слабкі місця опонентів. Антитектичні конструкції підкреслюють відмінності політичних позицій. Полеміка забезпечує агональність політичного дискурсу.

Фатична функція політичних промов реалізується через систему засобів контакту з аудиторією. Риторичні звертання створюють ефект безпосереднього спілкування. Інклюзивні займенники формують відчуття єдності оратора зі слухачами. Фатичні елементи підтримують увагу аудиторії протягом виступу. Зворотний зв'язок забезпечується через інтерактивні прийоми. Контакт з аудиторією посилює ефективність комунікації.

1.3 Особливості перекладу текстів сучасних політичних промов

Переклад політичних текстів вимагає глибокого розуміння соціально-політичного контексту та специфіки політичної комунікації. Перекладач повинен брати до уваги ідеологічну спрямованість тексту та його прагматичну функцію. Точність відтворення політичної термінології та реалій має першочергове значення для збереження смислу повідомлення. При перекладі необхідно зберігати баланс між дослівною точністю та адаптацією тексту для цільової аудиторії. Перекладацькі трансформації застосовуються для подолання лінгвокультурних розбіжностей між мовами. Еквівалентність перекладу досягається через відтворення комунікативного ефекту оригінального тексту.

Лексичні труднощі перекладу політичних текстів пов'язані з необхідністю точного відтворення термінологічного апарату. Перекладач має знаходити відповідники для безеквівалентної лексики (використовуючи описовий

переклад) та реалій політичного дискурсу. Переклад метафоричних виразів вимагає збереження образності та експресивності оригіналу. Фразеологічні одиниці потребують пошуку функціональних аналогів у цільовій мові. Емоційно-оцінна лексика має бути перекладена з урахуванням її прагматичного потенціалу. Перекладацькі трансформації включають калькування, транскрипцію, описовий переклад та контекстуальну заміну.

Грамматичні особливості перекладу обумовлені відмінностями синтаксичних структур різних мов. Складні синтаксичні конструкції часто потребують членування при перекладі для полегшення сприйняття тексту. Збереження риторичних фігур вимагає пошуку відповідних синтаксичних засобів у мові перекладу. Модальність висловлювань має бути відтворена з урахуванням норм цільової мови. Перекладач повинен зберігати логічні зв'язки між частинами тексту. Грамматичні трансформації застосовуються для досягнення природності звучання перекладу [16, с. 203].

Стилістичні засоби політичного тексту вимагають особливої уваги при перекладі. Перекладач має відтворювати метафори та порівняння, зберігаючи їх образність та експресивність. Риторичні прийоми перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження в тексті. Повтори різних типів мають бути збережені для підтримки ритмічної організації промови. Емфатичні конструкції потребують пошуку відповідних засобів виразності в мові перекладу. Стилістичне забарвлення тексту повинно бути відтворене з урахуванням норм політичного дискурсу цільової культури.

Прагматична адаптація перекладу забезпечує досягнення комунікативної мети оригінального тексту. Перекладач має враховувати фонові знання цільової аудиторії та культурні особливості приймаючого середовища. Політична термінологія перекладається з урахуванням усталених традицій політичного дискурсу цільової мови. При перекладі необхідно зберігати тональність та модальність висловлювань для досягнення відповідного впливу на реципієнта.

Політкоректність та дипломатичність мови повинні бути збережені відповідно до норм міжнародної комунікації [1, с. 59].

Комунікативно-функціональний підхід щодо перекладу політичних текстів базується на визначенні домінантної функції оригіналу та її відтворенні в тексті перекладу. Перекладацька стратегія формується з урахуванням комунікативної мети та прагматичного потенціалу політичного тексту. Функціональна еквівалентність досягається через адаптацію мовних засобів до норм цільової мови при збереженні комунікативного ефекту. Вибір перекладацьких трансформацій визначається необхідністю забезпечення адекватного впливу на реципієнта. Перекладач має брати до уваги соціокультурний контекст та особливості сприйняття політичної інформації цільовою аудиторією. Комунікативно-прагматична адаптація тексту включає модифікацію мовних засобів відповідно до очікувань реципієнтів.

Переклад метафоричних моделей політичного дискурсу вимагає особливої уваги до збереження образності та експресивності оригіналу. Концептуальні метафори відображають специфіку політичного мислення та потребують пошуку відповідних образів у цільовій культурі. Метафоричні проєкції можуть зазнавати трансформацій при перекладі через відмінності в концептуалізації політичної дійсності. Перекладач має брати до уваги національно-культурну специфіку метафоричних моделей. Адаптація метафоричних образів здійснюється з урахуванням їх функціонального навантаження в тексті. Збереження прагматичного потенціалу метафор забезпечує ефективність політичної комунікації [17, с. 126].

Відтворення інтертекстуальних зв'язків при перекладі політичних текстів потребує глибокого знання культурного контексту. Прецедентні феномени мають бути перекладені з урахуванням їх впізнаваності цільовою аудиторією. Алюзії та ремінісценції можуть потребувати додаткових пояснень або заміни на функціональні аналоги. Цитати з прецедентних текстів перекладаються з урахуванням існуючих перекладацьких традицій. Культурні референції

адаптуються відповідно до фонових знань реципієнтів. Інтертекстуальні зв'язки забезпечують збереження культурного контексту політичної комунікації.

Переклад емоційно-оцінної лексики політичного дискурсу вимагає збереження експресивного потенціалу висловлювань. Оцінні компоненти значення мають бути відтворені з урахуванням їх прагматичної функції. Емотивність політичного тексту передається через підбір відповідних стилістичних засобів у мові перекладу. Конотативні значення лексичних одиниць потребують особливої уваги при перекладі. Емоційно забарвлена лексика адаптується до норм політичного дискурсу цільової культури. Збереження емоційного впливу забезпечується через комплексне використання мовних засобів.

Відтворення модальності політичних текстів при перекладі базується на збереженні суб'єктивного ставлення мовця до змісту висловлювання. Епістемічна модальність передається через відповідні модальні засоби цільової мови. Деонтична модальність відтворюється з урахуванням нормативних аспектів політичного дискурсу. Аксиологічна модальність потребує збереження оцінних компонентів значення. Волонтактивна модальність передає наміри та прагнення політичних суб'єктів. Емоційно-оцінна модальність забезпечує експресивність політичного тексту [36, с. 65].

Переклад синтаксичних структур політичного дискурсу враховує особливості побудови речень у різних мовах. Складні синтаксичні конструкції можуть потребувати членування для забезпечення природності звучання. Риторичні фігури відтворюються через пошук функціональних аналогів у цільовій мові. Синтаксичний паралелізм зберігається при наявності відповідних структур. Емфатичні конструкції перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Збереження логічних зв'язків забезпечує когерентність перекладу [18, с. 84].

Відтворення аргументативних стратегій політичного дискурсу потребує збереження логіки доведення та переконливості аргументів. Топоси політичної

аргументації адаптуються до традицій цільової культури. Риторичні прийоми перекладаються з урахуванням їх впливу на аудиторію. Логічні схеми аргументації зберігаються при перекладі. Емоційні аргументи відтворюються через відповідні мовні засоби. Персуазивний потенціал тексту забезпечується комплексним перекладацьким підходом [10, с. 45; 24, с. 33].

Переклад полемічних елементів політичного дискурсу вимагає збереження конфліктного потенціалу висловлювань. Стратегії дискредитації опонента відтворюються через відповідні мовні засоби. Іронія та сарказм перекладаються з урахуванням їх прагматичної функції. Риторичні запитання зберігають свою полемічну спрямованість. Агональність політичного дискурсу передається через вербальне протистояння. Полемічні прийоми адаптуються до норм політичної комунікації.

Відтворення метадискурсивних елементів забезпечує структурну організацію перекладеного тексту. Метакомунікативні маркери адаптуються до норм цільової мови. Метатекстові компоненти зберігають свою організаційну функцію. Рефлексивні коментарі перекладаються з урахуванням їх пояснювальної ролі. Дискурсивні маркери забезпечують зв'язність тексту. Метапрагматичні елементи відтворюють авторське ставлення до комунікації [3, с. 42].

Переклад невербальних компонентів політичного дискурсу враховує культурну специфіку невербальної комунікації. Кінесичні засоби описуються відповідно до традицій цільової культури. Проксемічні характеристики адаптуються до норм комунікативної поведінки. Просодичні особливості відтворюються через відповідні графічні засоби. Паралінгвальні компоненти перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Невербальні елементи забезпечують комплексний характер політичної комунікації.

Відтворення символічного компонента політичних текстів потребує розуміння системи політичних символів різних культур. Політична символіка перекладається з урахуванням її культурної специфіки. Символічні значення

адаптуються до сприйняття цільової аудиторії. Культурні коди відтворюються через пошук функціональних аналогів. Ритуальні елементи політичної комунікації зберігають своє символічне навантаження. Символічні форми забезпечують сугестивний вплив тексту.

Переклад темпоральних характеристик політичного дискурсу базується на відтворенні часових відношень та перспектив. Часові маркери адаптуються до граматичної системи цільової мови. Хронологічна послідовність подій зберігається при перекладі. Темпоральні референції відтворюють динаміку політичних процесів. Часові плани перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Темпоральна організація забезпечує цілісність політичного наративу.

Відтворення просторових характеристик політичного дискурсу враховує особливості концептуалізації простору в різних культурах. Локативні маркери перекладаються з урахуванням географічного контексту. Просторові метафори адаптуються до системи просторових уявлень цільової культури. Територіальні референції зберігають свою геополітичну значущість. Просторові координати відтворюють масштаб політичних подій. Просторова організація забезпечує контекстуалізацію політичного дискурсу [19, с. 67].

Переклад персуазивних стратегій політичного дискурсу спрямований на збереження впливу на реципієнта. Риторичні прийоми адаптуються до традицій політичної комунікації цільової культури. Аргументативні схеми відтворюються з урахуванням логіки доведення. Психологічні механізми впливу зберігаються при перекладі. Маніпулятивні технології адаптуються до особливостей сприйняття інформації. Персуазивний потенціал забезпечується комплексним використанням мовних засобів.

Відтворення діалогічності політичного дискурсу потребує збереження інтерактивного характеру комунікації. Риторичні запитання перекладаються з урахуванням їх комунікативної функції. Звертання до аудиторії адаптуються до норм політичного спілкування. Інклюзивні займенники зберігають свою

об'єднувальну роль. Feedback-сигнали відтворюються через відповідні мовні засоби. Діалогічні конструкції забезпечують взаємодію з реципієнтом.

Локалізація політичних текстів при перекладі враховує соціокультурні особливості цільової аудиторії. Адаптація змісту здійснюється з урахуванням фонових знань та ціннісних орієнтацій реципієнтів. Політичні реалії супроводжуються необхідними коментарями та поясненнями для забезпечення розуміння. Культурно-специфічні елементи трансформуються відповідно до традицій приймаючої культури. Прецедентні феномени замінюються на функціональні аналоги, зрозумілі цільовій аудиторії. Локалізація забезпечує ефективність міжкультурної політичної комунікації.

Мультимодальний переклад політичних текстів враховує взаємодію різних семіотичних систем. Вербальні та невербальні компоненти перекладаються як єдине комунікативне ціле. Просодичні характеристики відтворюються через відповідні графічні та пунктуаційні засоби. Кінесичні елементи описуються з урахуванням традицій невербальної комунікації. Візуальні компоненти адаптуються до особливостей сприйняття цільової аудиторії. Мультимодальність розширює канали передачі політичної інформації [30, с. 34].

Прагматична адаптація політичних текстів забезпечує збереження комунікативного ефекту. Іntenції автора відтворюються через відповідні мовні засоби цільової мови. Емоційний вплив забезпечується через адаптацію експресивних засобів. Сугестивні механізми модифікуються відповідно до психологічних особливостей реципієнтів. Маніпулятивні технології зберігаються при можливості їх відтворення. Прагматичний потенціал тексту реалізується через комплексну адаптацію.

Відтворення ідеологічного компоненту політичних текстів враховує особливості політичних систем різних країн. Ідеологеми перекладаються через усталені відповідники в цільовій культурі. Політичні цінності передаються через відповідні аксіологічні маркери. Ідеологічна термінологія відтворюється згідно з традицією політичного дискурсу. Пропагандистські елементи зберігаються при

можливості їхньої адекватної передачі мовою перекладу. Ідеологічна складова забезпечує цілісність політичного дискурсу [20, с. 142].

Транскреція політичних текстів передбачає творчу адаптацію змісту для цільової аудиторії. Метафоричні образи трансформуються відповідно до системи асоціацій приймаючої культури. Риторичні прийоми модифікуються згідно з традиціями політичного красномовства. Емоційно-оцінні компоненти адаптуються до норм політичної комунікації. Культурні референції замінюються на релевантні для цільової аудиторії. Креативний підхід забезпечує природність перекладу.

Відтворення хронотопу політичних текстів враховує особливості сприйняття часу та простору в різних культурах. Темпоральні маркери адаптуються до системи часових координат цільової мови. Просторові референції відтворюють геополітичний контекст комунікації. Дейктичні елементи модифікуються відповідно до нової комунікативної ситуації. Хронологічна перспектива зберігається через відповідні граматичні засоби. Хронотоп структурує політичний наратив [40, с. 53].

Стилістична адаптація політичних текстів забезпечує відповідність нормам цільової культури. Регістри політичного дискурсу відтворюються через еквівалентні стилістичні засоби. Експресивні елементи перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Риторичні фігури адаптуються до традицій політичного мовлення. Стилістичні прийоми модифікуються відповідно до очікувань аудиторії. Стилістична еквівалентність забезпечує природність перекладу.

Синтаксична реструктуризація політичних текстів здійснюється відповідно до норм цільової мови. Складні синтаксичні конструкції трансформуються для полегшення сприйняття. Риторичні фігури відтворюються через функціональні аналоги. Емфатичні конструкції перекладаються з збереженням їх експресивності. Логічні зв'язки забезпечуються через відповідні конектори. Синтаксична адаптація оптимізує структуру тексту [7, с. 167].

Відтворення інтертекстуальних зв'язків політичного дискурсу вимагає глибокого знання культурного контексту. Прецедентні тексти перекладаються через усталені відповідники. Алюзії адаптуються до фонових знань цільової аудиторії. Цитати з політичних документів відтворюються згідно з офіційними перекладами. Культурні референції супроводжуються необхідними поясненнями. Інтертекстуальність забезпечує культурну глибину тексту.

Збереження персуазивного потенціалу політичних текстів досягається через комплексну передачу засобів впливу. Аргументативні стратегії адаптуються до традицій політичної риторики. Емоційні аргументи модифікуються відповідно до психології цільової аудиторії. Риторичні прийоми переконання трансформуються згідно з нормами комунікації. Маніпулятивні технології зберігаються при можливості їх відтворення. Персуазивність забезпечує ефективність політичного впливу.

Висновки до розділу 1

Проведення теоретичного аналізу політичного дискурсу та особливостей його перекладу надало змогу встановити, що політичний дискурс являє собою складну багаторівневу комунікативну систему, де з'єднуються вербальні, прагматичні, соціокультурні та знакові елементи. Типовими рисами цього виду дискурсу є значний ступінь динамічності, інтертекстуальності, мультимодальності та спрямованість на формування громадської думки.

Встановлено, що лінгвостилістичне облаштування політичних виступів обумовлене низькою факторів: жанровою атрибутикою, мовними звичаями, етнокультурними нюансами політичної взаємодії та стратегічними намірами мовця. Аналіз теоретичних методів перекладу політичних текстів засвідчив, що відтворення їхнього змісту та прагматичної потужності вимагає цілісного

використання перекладацьких прийомів - від прямого перекладу до різних видів перетворень.

Узагальнення теоретичних засад дозволило дійти до висновку, що успішний переклад політичних промов неможливий без урахування їхньої лінгвостилістичної специфічності та прагматичних ознак. Саме цілісний підхід до передачі смислового, стилістичного і прагматичного шарів тексту гарантує відповідність міжкультурної взаємодії у політичній сфері.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ ЛІНГВОСТИЛІСТИЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВ ДЖОНА БАЙДЕНА, БОРИСА ДЖОНСОНА І БАРАКА ОБАМИ

2.1 Лексичні характеристики сучасних політичних промов

Лексичний склад політичних промов Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обами характеризується широким використанням політичної

термінології та спеціальної лексики. Терміни міжнародних відносин та дипломатії формують основу професійного словника політичних діячів. Економічна термінологія активно застосовується при обговоренні питань фінансової політики та економічного розвитку. Юридична лексика присутня в контексті законодавчих ініціатив та правових реформ. Військова термінологія використовується при висвітленні питань національної безпеки та оборонної політики. Соціально-політичні терміни відображають проблематику внутрішньої політики держави [13].

Ідеологічно маркована лексика виступає важливим компонентом політичних промов досліджуваних лідерів. Ціннісно-орієнтовані слова та вирази підкреслюють демократичні принципи та ліберальні цінності. Ідеологеми формують концептуальну основу політичного світогляду ораторів. Політичні гасла та заклики створюють мотиваційний компонент виступів. Лексеми з конотацією патріотизму та національної гордості підсилюють емоційний вплив на аудиторію. Ідеологічна термінологія відображає політичні переконання та партійну приналежність лідерів [21, с. 98].

Емоційно-оцінна лексика в промовах політиків виконує функцію впливу на почуття та переконання слухачів. Позитивно забарвлені слова створюють оптимістичну тональність виступів та формують довіру аудиторії. Негативна оцінна лексика використовується при критиці опонентів та описі проблемних ситуацій. Експресивні епітети підсилюють емоційний вплив висловлювань. Метафоричні вирази надають промова образності та яскравості. Емотивна лексика апелює до моральних цінностей та соціальної відповідальності.

Стилістично маркована лексика в політичних промовах включає книжкові, розмовні та нейтральні елементи. Високий стиль створює урочистість та підкреслює значущість політичних подій. Розмовні елементи наближають виступи до рівня розуміння широкої аудиторії. Професійний жаргон демонструє компетентність політиків у спеціальних питаннях. Фразеологізми та ідіоми

надають мовленню природності та експресивності. Стилістичні контрасти підсилюють риторичний ефект промов.

Неологізми та okazіоналізми в політичних виступах відображають динаміку суспільно-політичних процесів. Інноваційна лексика описує нові явища в політичному та соціальному житті. Авторські новотвори демонструють креативність ораторів та привертають увагу аудиторії. Запозичення з інших мов збагачують лексичний склад промов. Терміни-неологізми відображають розвиток політичних технологій та комунікацій. Okazіональні утворення створюють яскраві образи та запам'ятовуються слухачами [23, с. 72].

Синонімічні ряди в промовах політичних лідерів забезпечують варіативність вираження та уникнення повторів. Контекстуальні синоніми розширюють смислові відтінки висловлювань. Ідеографічні синоніми підкреслюють різні аспекти політичних явищ. Стилістичні синоніми створюють емоційно-експресивні відтінки значення. Перифрастичні звороти урізноманітнюють способи номінації. Синонімічна варіативність збагачує лексичний склад промов [31, с. 29].

Антонімічні пари в політичному дискурсі підкреслюють контрасти та протиставлення. Контекстуальні антоніми створюють ефект смислового конфлікту. Градуальні антоніми відображають полярні політичні позиції. Комплементарні антоніми формують чіткі опозиції понять. Антонімічні конструкції підсилюють експресивність висловлювань. Протиставлення на лексичному рівні відображають ідеологічні розбіжності.

Концептуальні метафори у лексиконі досліджуваних політиків відображають специфіку їхнього політичного мислення. Метафоричні моделі формують цілісну картину політичної реальності та структурують спосіб її сприйняття аудиторією. Концептуальні домени, що використовуються для метафоричного осмислення політики, включають сфери війни, спорту, родини, природи та механізмів. Метафоричні проєкції створюють складну систему асоціативних зв'язків між різними сферами досвіду. Метафоричне

структурування політичного дискурсу відображає національно-культурну специфіку політичного мислення. Системність метафоричних моделей забезпечує когерентність політичного наративу [22, с. 176].

Евфемізми та дисфемізми в політичних промовах виконують функцію модифікації оцінного компонента висловлювань. Евфемістичні заміни пом'якшують негативні явища та уникають прямих номінацій проблемних ситуацій. Політична коректність реалізується через систему евфемістичних виразів, що нейтралізують потенційно образливі формулювання. Дисфемізми підсилюють негативну оцінку при характеристиці опонентів та критиці їхніх дій. Евфемістичні ланцюжки демонструють динаміку табування певних тем у політичному дискурсі. Маніпулятивний потенціал евфемізмів реалізується через приховування негативних аспектів політичної реальності.

Запозичення в лексиконі політичних лідерів відображають процеси глобалізації політичної комунікації. Інтернаціональна термінологія формує спільний понятійний апарат міжнародного політичного дискурсу. Англіцизми домінують у сфері економічної та технологічної лексики. Латинські та французькі запозичення зберігають свої позиції в дипломатичній термінології. Процеси адаптації іншомовних слів демонструють специфіку національних мовних систем. Варіативність використання запозичень відображає індивідуальний стиль політиків.

Абревіатури та акроніми становлять важливий компонент політичного лексикону. Скорочення назв міжнародних організацій та інституцій формують систему усталених абревіатур. Економічні та фінансові терміни часто вживаються у скороченій формі. Військова термінологія характеризується високою частотністю використання акронімів. Нові абревіатури з'являються для позначення актуальних політичних явищ та процесів. Декодування скорочень вимагає від аудиторії фонових знань політичного контексту.

Колокації та усталені словосполучення формують фразеологічний фонд політичного дискурсу. Стійкі політичні формули створюють каркас

дипломатичної комунікації. Термінологічні словосполучення відображають системні зв'язки політичних понять. Фразеологізовані конструкції демонструють стереотипність політичного мислення. Індивідуально-авторські модифікації усталених виразів свідчать про креативність політичного мовлення. Національно-специфічні колокації відображають особливості політичної культури [23, с. 54].

Політичні гасла та слогани виконують мобілізаційну функцію в промовах лідерів. Лаконічні формулювання концентрують основні меседжі політичних кампаній. Ритмічна організація слоганів сприяє їх запам'ятовуванню аудиторією. Експресивність гасел досягається через використання тропів та фігур мовлення. Повторюваність ключових формул забезпечує впізнаваність політичного бренду. Варіативність слоганів відображає зміну політичних пріоритетів.

Оказіональні новотвори демонструють словотворчий потенціал політичного дискурсу. Авторські неологізми створюють яскраві образи політичних явищ. Оказіональні композити концентрують складні політичні поняття в одному слові. Креативне словотворення відображає індивідуальний стиль політика. Контекстуальні новотвори підкреслюють унікальність політичних ситуацій. Експресивність okazіоналізмів привертає увагу аудиторії.

Прецедентні імена та висловлювання формують інтертекстуальний вимір політичних промов. Цитування історичних постатей підкріплює авторитетність політичної позиції. Алюзії на літературні твори збагачують культурний контекст виступів. Біблійні референції апелюють до морально-етичних цінностей. Прецедентні ситуації створюють історичні паралелі. Трансформації прецедентних феноменів демонструють креативність політичного мислення [18, с. 52].

Топоніми та антропоніми в політичному дискурсі виконують локалізуючу та персоніфікуючу функції. Географічні назви окреслюють просторові координати політичних подій. Імена політичних діячів персоніфікують політичні сили та напрямки. Топонімічні метонімії позначають політичні центри влади.

Антропонімічні референції створюють систему політичних авторитетів. Символічне навантаження власних назв формує додатковий смисловий план.

Числівники та кількісні показники забезпечують фактологічну базу політичної аргументації. Статистичні дані підкріплюють економічні аргументи. Демографічні показники ілюструють соціальні процеси. Часові маркери створюють хронологічну перспективу політичних подій. Кількісні характеристики надають об'єктивності політичним оцінкам. Маніпуляції з цифрами можуть використовуватися для посилення впливу на аудиторію.

Комунікативно-прагматичні функції лексичних одиниць у промовах політичних лідерів відображають їхні стратегічні цілі та тактичні завдання. Перформативні дієслова реалізують функцію безпосереднього впливу на політичну реальність через проголошення рішень та зобов'язань. Модальні дієслова виражають різні ступені необхідності, можливості та бажаності політичних дій. Емотивна лексика формує афективний фон сприйняття політичної інформації та спрямовує емоційні реакції аудиторії. Оцінні лексеми структурують аксіологічний простір політичного дискурсу та формують ціннісні орієнтири. Прагматичний потенціал лексики реалізується через комплексну взаємодію різних функціональних типів [24, с. 112].

Дискурсивні маркери в політичних промовах забезпечують когерентність та структурованість викладу. Конективи різних типів встановлюють логічні зв'язки між частинами тексту та підкреслюють причинно-наслідкові відношення. Дейктичні елементи координують просторово-часові параметри політичної комунікації. Метадискурсивні маркери регулюють процес взаємодії з аудиторією та структурують інформаційний потік. Хеджинг-маркери модифікують категоричність тверджень та створюють ефект дипломатичності. Система дискурсивних маркерів оптимізує сприйняття політичного тексту [37, с. 64].

Прецедентні феномени в лексиконі політиків активізують культурну пам'ять аудиторії. Прецедентні імена виступають символами певних політичних ідей та цінностей. Прецедентні висловлювання створюють інтертекстуальні

зв'язки з важливими історичними подіями. Прецедентні ситуації слугують моделями для інтерпретації сучасних політичних процесів. Трансформації прецедентних феноменів демонструють креативність політичного мислення. Прецедентність забезпечує культурну глибину політичного дискурсу.

Термінологічна насиченість політичних промов відображає професійний характер політичної комунікації. Економічні терміни домінують при обговоренні фінансово-економічної політики. Юридична термінологія превалює в контексті законодавчих ініціатив. Дипломатичні терміни характеризують сферу міжнародних відносин. Військова термінологія актуалізується при обговоренні питань безпеки. Термінологічний апарат демонструє компетентність політичного лідера.

Аксіологічна лексика в промовах політиків формує систему ціннісних орієнтирів. Лексеми з позитивною конотацією створюють привабливий образ політичних ініціатив. Негативно забарвлена лексика дискредитує позицію опонентів. Нейтральні лексичні одиниці забезпечують об'єктивність викладу. Оцінні предикати виражають офіційну позицію щодо подій. Аксіологічний компонент структурує політичну реальність [17, с. 126].

Комунікативно-прагматичні функції лексичних одиниць у промовах політичних лідерів відображають їхні стратегічні цілі та тактичні завдання. Перформативні дієслова реалізують функцію безпосереднього впливу на політичну реальність через проголошення рішень та зобов'язань. Модальні дієслова виражають різні ступені необхідності, можливості та бажаності політичних дій. Емотивна лексика формує афективний фон сприйняття політичної інформації та спрямовує емоційні реакції аудиторії. Оцінні лексеми структурують аксіологічний простір політичного дискурсу та формують ціннісні орієнтири. Прагматичний потенціал лексики реалізується через комплексну взаємодію різних функціональних типів.

Дискурсивні маркери в політичних промовах забезпечують когерентність та структурованість викладу. Конективи різних типів встановлюють логічні

зв'язки між частинами тексту та підкреслюють причинно-наслідкові відношення. Дейктичні елементи координують просторово-часові параметри політичної комунікації. Метадискурсивні маркери регулюють процес взаємодії з аудиторією та структурують інформаційний потік. Хеджинг-маркери модифікують категоричність тверджень та створюють ефект дипломатичності. Система дискурсивних маркерів оптимізує сприйняття політичного тексту.

Прецедентні феномени в лексиконі політиків активізують культурну пам'ять аудиторії. Прецедентні імена виступають символами певних політичних ідей та цінностей. Прецедентні висловлювання створюють інтертекстуальні зв'язки з важливими історичними подіями. Прецедентні ситуації слугують моделями для інтерпретації сучасних політичних процесів. Трансформації прецедентних феноменів демонструють креативність політичного мислення. Прецедентність забезпечує культурну глибину політичного дискурсу.

Термінологічна насиченість політичних промов відображає професійний характер політичної комунікації. Економічні терміни домінують при обговоренні фінансово-економічної політики. Юридична термінологія превалує в контексті законодавчих ініціатив. Дипломатичні терміни характеризують сферу міжнародних відносин. Військова термінологія актуалізується при обговоренні питань безпеки. Термінологічний апарат демонструє компетентність політичного лідера [4, с. 156].

Аксіологічна лексика в промовах політиків формує систему ціннісних орієнтирів. Лексеми з позитивною конотацією створюють привабливий образ політичних ініціатив. Негативно забарвлена лексика дискредитує позицію опонентів. Нейтральні лексичні одиниці забезпечують об'єктивність викладу. Оцінні предикати виражають офіційну позицію щодо подій. Аксіологічний компонент структурує політичну реальність.

Евфемістичні заміни в лексиконі політичних лідерів виконують функцію пом'якшення негативних аспектів дійсності. Дипломатичні евфемізми нейтралізують потенційно конфліктні ситуації в міжнародних відносинах.

Політкоректні формулювання замінюють дискримінаційні вирази та забезпечують інклюзивність комунікації. Економічні евфемізми маскують негативні явища у фінансовій сфері. Соціальні евфемізми пом'якшують проблемні аспекти суспільного життя. Система евфемістичних замінів структурує етичний вимір політичного дискурсу [15, с. 60].

Архетипічні образи в політичній лексиці апелюють до колективного несвідомого аудиторії. Базові архетипи героя, ворога, матері активно використовуються для створення політичних образів. Міфологічні символи структурують глибинний рівень політичної комунікації. Архаїчні концепти трансформуються відповідно до сучасного політичного контексту. Архетипічні моделі забезпечують сугестивний вплив політичного дискурсу. Символічний компонент посилює емоційний вплив на аудиторію [2, с. 128].

Гендерні маркери в політичному лексиконі відображають специфіку репрезентації статі. Фемінітиви демонструють тенденцію до гендерної рівності в політичній сфері. Маскулінні стереотипи проявляються через традиційну політичну термінологію. Гендерно-нейтральні формулювання забезпечують інклюзивність політичного дискурсу. Гендерна маркованість лексики віддзеркалює соціальні трансформації. Гендерний компонент структурує соціальний вимір комунікації.

Сленгові елементи в промовах політиків створюють ефект наближення до аудиторії. Молодіжний сленг використовується для встановлення контакту з молодим електоратом. Професійний жаргон демонструє обізнаність у специфічних сферах діяльності. Розмовні елементи знижують офіційність політичного дискурсу. Сленгові інновації відображають динаміку мовних процесів. Стилістична варіативність забезпечує гнучкість політичної комунікації.

Термінологічні інновації в політичному дискурсі відображають розвиток суспільних процесів. Неологізми позначають нові політичні явища та технології управління. Оказіональні терміни демонструють креативність політичного

мислення. Запозичення з інших сфер збагачують політичний лексикон. Термінологічна динаміка забезпечує актуальність політичної комунікації. Інноваційний компонент відображає еволюцію політичного дискурсу.

Конотативні компоненти політичної лексики формують додаткові смислові плани. Емоційно-оцінні конотації створюють афективний фон політичного повідомлення. Культурні конотації активізують фонові знання аудиторії. Ідеологічні конотації відображають політичні переконання мовця. Соціальні конотації структурують статусні відношення. Конотативний компонент збагачує семантику політичного дискурсу.

Дейктичні елементи в лексиконі політиків координують комунікативну ситуацію. Особові дейктики структурують систему відносин між учасниками комунікації. Просторові маркери організують дискурсивний простір виступу. Часові дейктики забезпечують темпоральну перспективу наративу. Соціальні дейктики відображають статусну ієрархію. Дейктична система оптимізує політичну комунікацію.

Фразеологічні одиниці в політичних промовах забезпечують образність та експресивність. Традиційні фразеологізми апелюють до культурного досвіду аудиторії. Трансформовані фразеологізми демонструють креативність політичного мовлення. Авторські фразеологічні новотвори створюють яскраві образи. Фразеологічні запозичення збагачують політичний лексикон. Фразеологічний компонент підвищує виразність дискурсу.

Модальні компоненти політичної лексики виражають ставлення мовця до змісту висловлювання. Епістемічні модальні слова передають ступінь впевненості у твердженнях. Деонтичні модальні елементи виражають необхідність політичних дій. Волюнтативні модальні маркери відображають наміри та прагнення. Аксіологічні модальні компоненти передають оцінку подій. Модальність структурує суб'єктивний план дискурсу [25, с. 159].

Інтертекстуальні елементи в лексиконі політиків створюють багатосаровість смислів. Цитати з прецедентних текстів апелюють до

культурної пам'яті. Алюзії активізують асоціативні зв'язки з важливими подіями. Ремінісценції розширюють контекст політичного повідомлення. Трансформації прецедентних феноменів демонструють креативність мислення. Інтертекстуальність збагачує семантичний простір дискурсу.

2.2 Граматичні структури в політичних виступах

Морфологічні особливості політичних промов Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обами характеризуються домінуванням певних граматичних форм та категорій. Система часових форм дієслова відображає темпоральну перспективу політичного дискурсу. Модальні дієслова виражають різні відтінки необхідності, можливості та зобов'язання. Дієслівні форми наказового способу реалізують спонукальну функцію політичних виступів. Умовний спосіб дієслова використовується для вираження потенційних ситуацій та гіпотетичних сценаріїв. Категорія особи відображає позиціонування політичного лідера відносно аудиторії.

Синтаксична організація політичних виступів демонструє складну структуру та різноманітність конструкцій. Складнопідрядні речення забезпечують логічний розвиток аргументації та викладення причинно-наслідкових зв'язків. Складносурядні конструкції використовуються для нанизування однорідних тез та створення емоційного напруження. Безсполучникові складні речення надають промові динамічності та експресивності. Періоди створюють урочисту тональність та підкреслюють значущість висловлювань. Парцельовані конструкції акцентують увагу на ключових елементах повідомлення [33, с. 36].

Комунікативні типи речень у політичних промовах виконують різні прагматичні функції. Розповідні речення передають фактичну інформацію та аргументи. Питальні конструкції активізують увагу аудиторії та створюють

ефект діалогічності. Спонукальні речення реалізують директивну функцію політичного дискурсу. Окличні висловлювання підсилюють емоційний вплив на слухачів. Риторичні запитання стимулюють рефлексію аудиторії та підкреслюють проблемні моменти [25, с. 159].

Синтаксичний паралелізм виступає важливим структурним елементом політичних промов. Паралельні конструкції створюють ритмічну організацію тексту та полегшують його сприйняття. Анафоричні повтори підкреслюють ключові тези та забезпечують когезію виступу. Епіфоричні конструкції закріплюють важливі меседжі у свідомості слухачів. Хізматичні структури привертають увагу до смислових контрастів. Синтаксична симетрія надає промові гармонійності та завершеності.

Еліптичні конструкції в політичних виступах сприяють динамічності та експресивності мовлення. Контекстуальні еліпсиси створюють ефект живого спілкування. Структурні пропуски підкреслюють емоційну напруженість висловлювань. Парцеляція членує інформаційний потік та розставляє смислові акценти. Незакінчені речення стимулюють активне домислення аудиторією. Компресія синтаксичних структур посилює вплив на слухачів.

Вставні та вставлені конструкції в політичних промовах виконують різні дискурсивні функції. Модальні вставні слова виражають ступінь впевненості мовця у висловлюваному. Оцінні вставні конструкції передають суб'єктивне ставлення до подій. Вставлені речення надають додаткову інформацію та пояснення. Метакомунікативні вставні елементи регулюють процес спілкування з аудиторією. Коментувальні конструкції розкривають підтекст повідомлення.

Однорідні члени речення в політичних виступах створюють ефект смислового нагнітання. Градаційні ряди посилюють емоційний вплив висловлювань. Синонімічні ряди підкреслюють різні аспекти явищ. Контрастні пари однорідних членів створюють антитетичний ефект. Перелічення формують детальну картину політичної ситуації. Ампліфікація через однорідні члени підсилює переконливість аргументації [26, с. 187].

Звертання та апелятивні конструкції забезпечують контакт з аудиторією. Формальні звертання підкреслюють офіційність ситуації спілкування. Емоційні звертання створюють атмосферу довіри та єдності. Інклюзивні конструкції об'єднують оратора з аудиторією. Риторичні апеляції спонукають до роздумів та дій. Етикетні формули звертання відображають статусні відносини комунікантів.

Модальні конструкції в політичних промовах виражають різні типи модальних значень. Епістемічна модальність передає ступінь впевненості у висловлюваному. Деонтична модальність виражає необхідність та можливість дій. Волюнтативна модальність відображає наміри та прагнення. Аксиологічна модальність передає оцінку подій та явищ. Емоційно-оцінна модальність створює експресивний фон виступу.

Пасивні конструкції виконують специфічні функції в політичному дискурсі. Деперсоналізація дії через пасив знімає питання про конкретного виконавця. Пасивні форми підкреслюють об'єктивність процесів та явищ. Безособові конструкції узагальнюють політичні тенденції. Пасивізація висловлювань може використовуватися для уникнення прямої відповідальності. Варіювання активних та пасивних форм урізноманітнює синтаксичну структуру промови [18, с. 84].

Складні синтаксичні структури в промовах Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обама відображають логіку політичної аргументації. Багаторівневі підрядні конструкції розкривають причинно-наслідкові зв'язки між політичними явищами. Складні речення з різними видами підрядності демонструють багатоаспектність політичних процесів. Синтаксична ієрархія відображає структуру політичного мислення. Логічні переходи між частинами складного речення забезпечують послідовність аргументації. Комбінація різних типів складних речень урізноманітнює синтаксичну організацію промов.

Грамматична когезія в політичних текстах забезпечується через систему займенникових референцій. Особові займенники відображають позиціонування політичного лідера відносно аудиторії. Вказівні займенники структурують

дейктичний простір промови. Присвійні займенники формують відносини приналежності та відповідальності. Відносні займенники забезпечують зв'язність складних синтаксичних конструкцій. Неозначені займенники створюють ефект узагальнення політичних тенденцій.

Темпоральна організація політичного дискурсу реалізується через систему вищо-часових форм. Теперішній час використовується для опису актуальних політичних проблем. Минулий час створює історичну перспективу та оцінює досягнення. Майбутній час формулює політичні цілі та прогнози. Перфектні форми підкреслюють результативність політичних дій. Тривалі форми відображають динаміку політичних процесів.

Номіналізація виступає характерною рисою політичного синтаксису. Віддієслівні іменники концентрують політичні процеси в номінативних конструкціях. Субстантивація прикметників створює абстрактні політичні поняття. Номінативні ланцюжки ущільнюють інформаційний потік. Генітивні конструкції виражають різні типи семантичних відношень. Препозитивні та постпозитивні означення розширюють номінативні групи [11, с. 95].

Прийменникові конструкції в політичних промовах виражають різноманітні логічні відношення. Просторові прийменники структурують геополітичний простір. Часові прийменники організують хронологію подій. Причинкові прийменники розкривають мотивацію політичних дій. Цільові прийменники формулюють політичні завдання. Інструментальні прийменники описують засоби досягнення цілей.

Атрибутивні конструкції в політичному дискурсі виконують характеризуючу функцію. Препозитивні означення дають оцінну характеристику явищам. Постпозитивні означення уточнюють та конкретизують поняття. Відокремлені означення підкреслюють додаткові характеристики. Поширені означення створюють детальні описи. Дистантні означення формують рамкові конструкції.

Дієприкметникові та дієприслівникові звороти забезпечують компресію інформації. Дієприкметникові конструкції концентрують другорядні предикації. Дієприслівникові звороти виражають супутні обставини політичних дій. Відокремлені звороти створюють додаткові інформаційні плани. Поширені дієприкметникові групи деталізують характеристики. Дієприслівникові конструкції забезпечують динамічність викладу.

Компаративні конструкції в політичних промовах реалізують функцію зіставлення та оцінки. Порівняльні звороти створюють образні паралелі. Конструкції з компаративами виражають відносну оцінку явищ. Суперлативні форми підкреслюють винятковість характеристик. Синтаксичні конструкції з порівняльними сполучниками розширюють семантичне поле. Градаційні порівняння формують оцінну шкалу [27, с. 143].

Інфінітивні конструкції в політичному дискурсі виражають цільові та модальні значення. Інфінітивні групи формулюють політичні завдання. Модальні інфінітивні конструкції виражають необхідність дій. Складні інфінітивні комплекси концентрують додаткові предикації. Суб'єктні та об'єктні інфінітивні звороти ускладнюють синтаксичну структуру. Інфінітивні речення виражають спонукання та настанови.

Герундіальні конструкції забезпечують номіналізацію процесуальних значень. Герундіальні групи називають політичні процеси та дії. Прийменникові конструкції з герундієм виражають різні обставинні значення. Перфектні форми герундія підкреслюють результативність. Пасивні герундіальні конструкції деперсоналізують дію. Складні герундіальні комплекси концентрують додаткові предикації.

Умовні конструкції в політичних промовах моделюють гіпотетичні ситуації. Реальні умовні речення описують можливі політичні сценарії. Нереальні умовні конструкції створюють альтернативні варіанти розвитку. Змішані типи умовних речень відображають складність політичних процесів.

Умовно-наслідкові періоди формують розгорнуті політичні прогнози. Умовні конструкції виражають причинно-наслідкові залежності.

Узгодження часів у складних синтаксичних конструкціях забезпечує темпоральну когерентність. Послідовність часів відображає хронологію політичних подій. Відносне вживання часів створює часову перспективу. Транспозиція часових форм розширює часовий план. Таксисні відношення структурують часову організацію тексту. Темпоральна координація забезпечує єдність часового простору [28, с. 76].

Непряма мова в політичному дискурсі передає позиції різних суб'єктів. Конструкції з непрямою мовою інтегрують чужі висловлювання. Невласне-пряма мова створює ефект поліфонії голосів. Модифікація дейктичних елементів відображає зміну точки зору. Способи введення чужого мовлення варіюються залежно від комунікативної мети. Трансформація прямої мови в непряму демонструє інтерпретацію позицій.

Експресивний синтаксис політичних промов реалізується через емоційні конструкції. Інверсія підкреслює значущі елементи висловлювання. Відокремлення актуалізує важливу інформацію. Парцеляція членує інформаційний потік. Сегментація виділяє тему повідомлення. Емоційні конструкції посилюють риторичний ефект.

Синтаксична компресія та надлишковість відображають стратегії інформаційної організації. Еліптичні конструкції забезпечують динамічність викладу. Повтори створюють смислові акценти. Плеонастичні конструкції підкреслюють важливі тези. Синтаксичний паралелізм структурує інформацію.

Комунікативно-прагматичний потенціал синтаксичних структур у політичних промовах реалізується через їх здатність впливати на сприйняття інформації. Складнопідрядні речення з різними типами підрядних частин забезпечують логічний розвиток аргументації та встановлюють причинно-наслідкові зв'язки між політичними явищами. Парентетичні конструкції вводять додаткову інформацію та коментарі, що розширюють контекст сприйняття

основного повідомлення. Вставні та вставлені конструкції виражають модальність висловлювання та суб'єктивну оцінку подій. Синтаксична варіативність забезпечує багатоплановість політичного дискурсу [29, с. 105].

Дейктична організація політичних виступів відображає просторово-часові та особистісні координати комунікації. Особові займенники структурують систему відносин між політичним лідером та аудиторією. Вказівні займенники організують дискурсивний простір та встановлюють референційні зв'язки. Темпоральні дейктики координують часову перспективу політичного наративу. Просторові маркери окреслюють географічні межі політичних процесів. Дейктична система забезпечує когерентність політичного дискурсу.

Ритмічна організація політичних промов досягається через використання паралельних синтаксичних конструкцій. Анафоричні повтори на початку речень створюють ритмічний малюнок виступу. Епіфоричні конструкції закріплюють ключові меседжі у свідомості аудиторії. Симетричні структури забезпечують гармонійність викладу та полегшують сприйняття. Синтаксичний паралелізм підкреслює смислові відношення між частинами тексту. Ритміко-синтаксична організація посилює сугестивний вплив.

Прагматична функціональність синтаксичних конструкцій у політичних виступах визначається їх роллю у реалізації комунікативних стратегій. Питально-відповідні комплекси імітують діалог з аудиторією та активізують її увагу. Спонукальні конструкції реалізують директивну функцію політичного дискурсу. Окличні речення виражають емоційну оцінку подій та підсилюють експресивність викладу. Риторичні запитання стимулюють рефлексію слухачів. Прагматичний потенціал синтаксису забезпечує ефективність комунікації.

Модальність політичних промов реалізується через систему граматичних засобів вираження суб'єктивного ставлення. Модальні дієслова виражають різні ступені необхідності та можливості політичних дій. Умовний спосіб дієслова моделює гіпотетичні ситуації та їх наслідки. Наказовий спосіб реалізує спонукальну функцію політичного дискурсу. Безособові конструкції створюють

ефект об'єктивності тверджень. Модальні компоненти структурують оцінний план висловлювання [30, с. 94].

Композиційно-синтаксична організація політичних виступів забезпечує логічну послідовність викладу. Вступні конструкції встановлюють контакт з аудиторією та окреслюють тему виступу. Основна частина структурується через причинно-наслідкові та протиставні відношення між блоками інформації. Висновкові формули узагальнюють ключові тези та формулюють заклики до дії. Перехідні елементи забезпечують зв'язність різних частин промови. Композиційна структура оптимізує сприйняття політичного тексту.

Полікодовість синтаксичної організації політичних промов проявляється через взаємодію різних типів конструкцій. Поєднання простих та складних речень створює динамічний ритм викладу. Чергування розповідних, питальних та окличних речень забезпечує варіативність інтонаційного малюнка. Комбінація повних та еліптичних конструкцій регулює інформаційну щільність тексту. Взаємодія різних синтаксичних моделей урізноманітнює виклад. Полікодовість синтаксису підвищує експресивність мовлення [33, с. 71].

2.3 Стилiстичнi засоби та їх роль у сучасних політичних промовах

Метафоричні конструкції в промовах Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обама виступають потужним засобом концептуалізації політичної дійсності. Метафори війни використовуються при описанні політичного протистояння та економічної конкуренції. Природні метафори створюють образи політичних процесів через аналогії з природними явищами. Механістичні метафори представляють державу як складний механізм. Антропоморфні метафори наділяють абстрактні поняття людськими якостями. Просторові

метафори структурують політичну реальність через просторові відношення. Метафоричні моделі формують концептуальну основу політичного мислення.

Епітети в політичних промовах виконують характеризуючу та оцінну функції. Оцінні епітети виражають ставлення до політичних подій та явищ. Емоційні епітети створюють афективний фон виступу. Метафоричні епітети надають образності політичним поняттям. Постійні епітети підкреслюють традиційні характеристики політичних інститутів. Контекстуальні епітети формують нові смислові відтінки. Градаційні ряди епітетів посилюють експресивність висловлювань [9, с. 82].

Порівняння в політичному дискурсі розкривають сутність явищ через зіставлення з відомими образами. Розгорнуті порівняння створюють яскраві картини політичної реальності. Компаративні конструкції підкреслюють переваги політичних рішень. Контрастні порівняння увиразнюють відмінності політичних позицій. Традиційні порівняння апелюють до культурного досвіду аудиторії. Індивідуально-авторські порівняння демонструють оригінальність мислення політика.

Гіпербола та літота використовуються для підсилення або применшення значущості політичних явищ. Гіперболізація досягнень підкреслює успіхи політичної діяльності. Применшення проблем через літоту знижує гостроту критики. Перебільшення загроз мобілізує суспільну підтримку. Гіперболічні конструкції створюють драматичний ефект. Літотні форми пом'якшують категоричність висловлювань.

Метонімічні переноси в політичних промовах забезпечують компресію інформації. Просторова метонімія використовує назви столиць замість держав. Каузальна метонімія позначає результат через причину. Партитивна метонімія називає ціле через частину. Атрибутивна метонімія переносить якість на носія. Темпоральна метонімія позначає події через час. Метонімічні конструкції створюють місткі політичні формулювання [23, с. 28].

Синекдоха як різновид метонімії виконує узагальнюючу функцію. Кількісна синекдоха використовує однину замість множини. Якісна синекдоха переносить ознаки частини на ціле. Синекдохічні конструкції підкреслюють масштабність явищ. Традиційна політична синекдоха створює усталені формули. Індивідуально-авторська синекдоха демонструє оригінальність мислення.

Персоніфікація в політичному дискурсі надає абстрактним поняттям людських рис. Уособлення держави створює образ живого організму. Персоніфікація політичних інститутів підкреслює їх активну роль. Уособлення суспільних процесів робить їх більш зрозумілими. Персоніфіковані образи апелюють до емоцій аудиторії. Антропоморфні метафори структурують політичну реальність [15, с. 91].

Алегорія та символ створюють глибинний смисловий план політичних промов. Традиційні алегорії апелюють до культурного досвіду. Політичні символи акумулюють ідеологічні смисли. Алегоричні образи розкривають сутність явищ. Символічні значення формують підтекст виступу. Культурні коди забезпечують багатосаровість сприйняття.

Іронія та сарказм виступають засобами критики політичних опонентів. Іронічні висловлювання створюють ефект прихованої насмішки. Саркастичні зауваження виражають гостру критику. Іронічний підтекст розкриває невідповідність форми та змісту. Сатиричні елементи дискредитують позицію опонента. Гумористичні прийоми знижують пафос політичної риторики.

Перифраз у політичних промовах виконує евфемістичну та експресивну функції. Описові звороти уникають прямих номінацій. Оцінні перифрази виражають ставлення до явищ. Метафоричні перифрази створюють образність. Евфемістичні описи пом'якшують негативні явища. Перифрастичні конструкції урізноманітнюють способи номінації.

Синтаксичні фігури забезпечують ритмічну організацію політичних промов. Анафора підкреслює ключові тези виступу. Епіфора закріплює важливі меседжі. Паралелізм створює симетричність конструкцій. Хіазм підкреслює

сміслові контрасти. Градація посилює емоційну напругу. Риторичні фігури підвищують експресивність мовлення [18, с. 84].

Стилістична конвергенція забезпечує комплексний вплив на аудиторію. Взаємодія тропів створює багатопланові образи. Поєднання фігур посилює риторичний ефект. Конвергенція засобів виразності підвищує експресивність. Стилістичний синкретизм збагачує смислову структуру. Комплексне використання прийомів максимізує вплив.

Індивідуально-авторські особливості стилю проявляються у виборі виражальних засобів. Преференції у використанні тропів формують риторичний почерк. Улюблені синтаксичні конструкції створюють впізнаваний ідіостиль. Своєрідність метафоричних моделей відображає особистість політика. Специфіка вибору стилістичних прийомів індивідуалізує промову. Авторська манера викладу робить виступ унікальним.

Прагматичний потенціал стилістичних засобів у політичних промовах реалізується через їх здатність впливати на свідомість аудиторії. Комбінація різних стилістичних прийомів створює багаторівневий вплив на раціональну та емоційну сфери слухачів. Експресивні засоби підсилюють переконливість політичної аргументації та забезпечують емоційний резонанс. Образні засоби полегшують сприйняття складних політичних концепцій через апеляцію до конкретного досвіду аудиторії. Стилістичні фігури структурують інформаційний потік та розставляють смислові акценти. Взаємодія різних стилістичних прийомів максимізує комунікативний ефект політичного виступу [13, с. 73].

Оксюморон та парадокс у політичних промовах підкреслюють суперечливість політичних явищ. Поєднання несумісних понять створює ефект семантичного шоку. Парадоксальні твердження привертають увагу до нестандартних аспектів політичної реальності. Оксюморонні конструкції демонструють діалектику політичних процесів. Логічні протиріччя стимулюють рефлексію аудиторії. Парадоксальні формулювання запам'ятовуються та спонукають до переосмислення звичних уявлень.

Антитеза та контраст виступають базовими принципами організації сучасного політичного дискурсу. Протиставлення політичних позицій реалізується через антитетичні конструкції. Контрастні пари понять структурують політичну реальність. Бінарні опозиції формують систему політичних координат. Антитетичні періоди підкреслюють драматизм політичного протистояння. Контрастне зіставлення минулого і майбутнього мотивує до політичних змін.

Градація та клімакс забезпечують наростання емоційної напруги в політичних виступах. Висхідна градація підводить до кульмінаційних моментів промови. Низхідна градація створює ефект емоційного спаду. Семантична градація відображає поступове розгортання політичної думки. Кількісна градація підкреслює масштабність явищ. Якісна градація демонструє трансформацію політичних процесів [21, с. 98].

Алюзії та ремінісценції в політичному дискурсі створюють культурно-історичний контекст. Літературні алюзії збагачують образний план промови. Історичні ремінісценції проводять паралелі з минулим. Біблійні алюзії апелюють до моральних цінностей. Міфологічні референції активізують архетипічні образи. Культурні алюзії формують спільний фонд знань з аудиторією.

Ампліфікація та плеоназм у політичних промовах підсилюють ключові меседжі. Нагромодження синонімічних виразів акцентує важливі поняття. Деталізація через однорідні члени створює об'ємну картину явищ. Повтори різних типів закріплюють основні тези. Надлишкові елементи підкреслюють значущість інформації. Багатослівність може виконувати сугестивну функцію [13, с. 49].

Евфонія та какофонія виступають засобами звукової виразності політичного мовлення. Милозвучні комбінації звуків створюють приємне звучання позитивних тверджень. Різкі звукосполучення підкреслюють негативні явища. Звукова гармонія підсилює сугестивний вплив. Фонетичний дисонанс

привертає увагу до проблемних моментів. Звукова символіка розширює семантичний план промови.

Стилістична конвергенція в політичних промовах забезпечує синергетичний ефект різних прийомів. Взаємодія тропів створює багатовимірні образи. Поєднання фігур посилює риторичний вплив. Комплексне використання засобів виразності максимізує експресивність. Стилістичний синкретизм формує цілісне естетичне враження. Конвергенція прийомів підвищує ефективність впливу на аудиторію.

Ономатопея та звуконаслідування створюють акустичні образи в політичних виступах. Імітація звуків підсилює образність описів. Звукові повтори створюють ритмічний малюнок мовлення. Фонетична виразність активізує слухове сприйняття. Звукова символіка розширює асоціативне поле. Акустичні ефекти посилюють емоційний вплив [27, с. 143].

Анаколуф та зевгма в політичному дискурсі створюють ефект несподіванки. Порушення граматичних зв'язків привертає увагу до змісту. Поєднання семантично різнорідних елементів породжує додаткові смисли. Навмисні граматичні неправильності підкреслюють експресивність. Стилістичні порушення активізують сприйняття аудиторії. Мовні аномалії запам'ятовуються та цитуються.

Силепс та каламбур демонструють мовну креативність політичних лідерів. Гра слів створює гумористичний ефект. Подвійна актуалізація значень розширює смисловий план. Омонімічна гра привертає увагу до формальних зв'язків. Паронімічна атракція підкреслює змістові паралелі. Мовна гра демонструє інтелектуальний потенціал оратора.

Риторичні прийоми діалогізації монологічного мовлення активізують увагу аудиторії. Риторичні запитання стимулюють роздуми слухачів. Риторичні звертання створюють ефект безпосереднього спілкування. Риторичні оклики виражають емоційну оцінку. Дубітація імітує процес роздумів. Комунікація з уявним опонентом драматизує виклад.

Стилістична тональність політичних промов варіюється залежно від комунікативної ситуації. Урочистий стиль підкреслює значущість подій. Офіційно-діловий стиль демонструє статусність комунікації. Розмовні елементи наближають виступ до аудиторії. Іронічна тональність знижує пафос викладу. Варіювання стилістичних реєстрів урізноманітнює мовлення.

Прагматичні функції стилістичних засобів включають інформативний, експресивний та волюнтативний вплив. Інформативна функція забезпечує передачу політичного змісту. Експресивна функція створює емоційний фон виступу. Волюнтативна функція спонукає до політичних дій. Естетична функція надає промові художньої цінності. Фатична функція підтримує контакт з аудиторією [25, с. 159].

Індивідуальний стиль політичних лідерів проявляється у преференціях використання певних стилістичних засобів. Улюблені тропи формують впізнаваний образний ряд. Типові синтаксичні конструкції створюють ритмічний малюнок мовлення. Характерні риторичні прийоми індивідуалізують манеру викладу. Особливості використання стилістичних фігур відображають особистість політика. Комбінація різних засобів виразності формує унікальний стиль.

Аргументативні функції стилістичних засобів у політичних промовах забезпечують переконливість та логічну обґрунтованість позиції оратора. Метафоричні моделі структурують складні політичні концепції через апеляцію до конкретного досвіду аудиторії. Порівняння та аналогії встановлюють паралелі між відомими явищами та новими політичними ідеями. Антитеза підкреслює переваги пропонованих рішень через протиставлення альтернатив. Градація посилює аргументативну силу через поступове нарощування доказової бази. Взаємодія різних стилістичних прийомів максимізує переконливість політичного виступу.

Сугестивний потенціал стилістичних фігур реалізується через їх здатність впливати на підсвідомість аудиторії. Повтори різних типів забезпечують

закріплення ключових меседжів у пам'яті слухачів. Паралельні конструкції створюють ритмічний малюнок, що полегшує сприйняття інформації. Анафора та епіфора формують структурну симетрію, яка має гіпнотичний ефект. Алітерація та асонанс підсилюють фонетичну виразність та емоційний вплив. Сугестивні механізми забезпечують некритичне засвоєння політичної інформації.

Інтертекстуальність стилістичних прийомів у політичних промовах створює багатозначність смислів. Алюзії та ремінісценції активізують культурну пам'ять аудиторії та розширюють контекст сприйняття. Цитування авторитетних джерел підкріплює аргументацію та підвищує довіру до промовця. Трансформації прецедентних текстів демонструють креативність політичного мислення. Парафрази та перифрази забезпечують варіативність вираження змісту. Інтертекстуальні зв'язки збагачують семантичний простір виступу [30, с. 94].

Мультиmodalність стилістичних засобів проявляється через їх взаємодію з невербальними компонентами комунікації. Метафоричні жести супроводжують вербальні тропи та підсилюють їх образність. Просодичні характеристики взаємодіють з ритмічною організацією тексту. Візуальні елементи доповнюють стилістичні прийоми та створюють комплексний вплив. Кінесичні засоби підкреслюють експресивність стилістичних фігур. Мультиmodalна конвергенція максимізує ефективність політичної комунікації.

Прагматичні функції стилістичних засобів включають реалізацію різних комунікативних стратегій. Іронія та сарказм виконують функцію дискредитації політичних опонентів. Евфемізми пом'якшують негативні аспекти політичної реальності. Гіпербола та літота модифікують масштаб явищ відповідно до комунікативних завдань. Оксюморон привертає увагу до парадоксальних аспектів політичної ситуації. Прагматичний потенціал стилістичних прийомів забезпечує досягнення комунікативних цілей.

Висновки до розділу 2

Розгляд лінгвостилістичних рис політичних виступів Джо Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обами засвідчив, що сучасний англомовний політичний дискурс вирізняється значною насиченістю термінологічної лексики, оцінних виразів, метафоричних моделей та експресивних прийомів. Лексичне оформлення промов спрямоване на формування світоглядних орієнтирів та афективного впливу на слухачів.

Грамматичний розбір виявив активне застосування складнопідрядних побудов, паралелізму, модальних форм та емпатичних конструкції, які надають логічній впорядкованості дієвості політичного мовлення. На стилістичному рівні переживають риторичні засоби- повтори, анафора, антитеза, інклюзивні звернення та інші фігури, які посилюють переконливість та окреслюють прагматичну націленість промов.

Здобуті висновки доводять, що лінгвостилістичні риси політичних промов діють, як цілеспрямовані інструменти впливу і суттєво зумовлюють складнощі їхнього перекладу. Згадані ознаки створюють прагматичний потенціал тексту, який вимагає визначної уваги при його відтворенні іншою мовою.

РОЗДІЛ 3. ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АНАЛІЗ ПРОМОВ АМЕРИКАНСЬКИХ ТА БРИТАНСЬКИХ ПОЛІТИКІВ

3.1 Стратегії та тактики перекладу сучасних політичних промов

Перекладацькі стратегії при роботі з політичними промовами формуються з урахуванням комунікативної мети та прагматичного потенціалу тексту. Макростратегії перекладу визначають загальний підхід до відтворення політичного дискурсу в іншій лінгвокультурі. Вибір між форенізацією та доместикацією залежить від специфіки цільової аудиторії та комунікативного завдання. Перекладацькі рішення враховують соціально-політичний контекст та фонові знання реципієнтів. Збереження комунікативного ефекту вимагає адаптації мовних засобів до норм цільової культури. Прагматична адекватність перекладу забезпечується через відтворення інтенцій автора оригіналу [10, с. 59].

Тактика збереження політичної термінології базується на пошуку усталених відповідників у цільовій мові. Переклад термінологічного апарату вимагає глибокого розуміння політичних систем різних країн. Стандартизована політична термінологія перекладається з урахуванням міжнародної практики. Контекстуальні значення термінів потребують додаткової інтерпретації при перекладі. Неологізми у політичній сфері вимагають створення відповідних термінологічних інновацій. Терміни-реалії потребують експлікації для цільової аудиторії [31, с. 88].

Стратегія відтворення експресивності політичного дискурсу реалізується через підбір емоційно-оцінних відповідників. Експресивні засоби оригіналу адаптуються до норм політичної комунікації цільової культури. Збереження емоційного впливу досягається через використання функціональних аналогів. Оцінні компоненти значення відтворюються з урахуванням їх прагматичної функції. Стилiстичні засоби перекладаються через пошук образних

відповідників. Риторичні прийоми адаптуються до традицій політичного красномовства [38, с. 47].

Тактика локалізації політичного тексту передбачає його адаптацію до соціокультурного контексту цільової аудиторії. Культурно-специфічні елементи замінюються на функціональні аналоги в приймаючій культурі. Політичні реалії супроводжуються необхідними поясненнями та коментарями. Прецедентні феномени адаптуються з урахуванням фонових знань реципієнтів. Інтертекстуальні зв'язки відтворюються через пошук відповідних культурних референцій. Імплицитна інформація експлікується при необхідності [4, с. 67].

Стратегія збереження персуазивного потенціалу політичного виступу реалізується через комплексне відтворення засобів впливу. Аргументативні структури перекладаються з урахуванням логіки доведення. Риторичні прийоми переконання адаптуються до традицій цільової культури. Емоційні аргументи відтворюються через відповідні експресивні засоби. Маніпулятивні технології зберігаються приперекладі. Сугестивний вплив забезпечується комплексним використанням мовних засобів [8, с. 91].

Тактика відтворення модальності політичного дискурсу базується на збереженні суб'єктивного ставлення автора. Епістемічна модальність передається через відповідні модальні засоби цільової мови. Деонтична модальність відтворюється з урахуванням нормативних аспектів. Аксиологічна модальність перекладається через збереження оцінних компонентів. Волюнтативна модальність передає інтенції політичного суб'єкта. Емоційно-оцінна модальність забезпечує експресивність перекладу [32, с. 15].

Стратегія збереження інтертекстуальних зв'язків реалізується через відтворення культурних референцій. Прецедентні тексти перекладаються з урахуванням їх функції в оригіналі. Алюзії та ремінісценції адаптуються до культурного контексту цільової аудиторії. Цитати з політичних документів відтворюються згідно з офіційними перекладами. Біблійні алюзії

перекладаються через традиційні відповідники. Культурні коди трансформуються відповідно до приймаючої культури [25, с. 109].

Тактика відтворення структурно-композиційних особливостей політичної промови зберігає її архітектоніку. Членування тексту на смислові блоки відтворюється при перекладі. Логічні зв'язки між частинами промови зберігаються через відповідні конектори. Риторична організація виступу адаптується до норм політичного красномовства. Ритмічна структура відтворюється через відповідні синтаксичні засоби. Просодичні характеристики враховуються при перекладі [20, с. 58].

Адаптація часової перспективи політичних текстів при перекладі вимагає врахування специфіки темпоральної організації різних мов. Система часових форм адаптується до граматичних можливостей цільової мови. Хронологічна послідовність подій зберігається через відповідні часові маркери. Темпоральні референції відтворюють динаміку політичних процесів у перспективі минулого, теперішнього та майбутнього. Часові плани перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження в тексті. Темпоральна когезія забезпечує єдність часового простору політичного наративу [36, с. 77].

Стратегія відтворення діалогічності політичного дискурсу реалізується через збереження інтерактивних елементів. Риторичні звертання перекладаються з урахуванням етикетних норм цільової культури. Питально-відповідні комплекси зберігають свою комунікативну функцію. Інклюзивні займенники відтворюють об'єднувальну функцію політичного дискурсу. Фатичні елементи адаптуються до норм політичної комунікації. Діалогічні конструкції забезпечують контакт з аудиторією [33, с. 163].

Перекладацька компенсація застосовується для збереження комунікативного ефекту при неможливості прямого відтворення мовних засобів. Втрати при перекладі компенсуються на різних рівнях тексту [24, с. 119].

Стратегія відтворення символічного компонента політичних текстів враховує особливості політичної символіки різних культур. Політичні символи перекладаються з урахуванням їх культурного навантаження. Символічні значення адаптуються до системи цінностей цільової аудиторії. Ритуальні елементи політичної комунікації зберігають своє символічне значення. Культурні коди трансформуються відповідно до приймаючої культури. Символічні форми забезпечують сугестивний вплив [4, с. 38].

Тактика збереження евфемістичних заміन приперекладі політичних текстів враховує норми політкоректності. Евфемізми перекладаються через функціональні аналоги в цільовій мові. Табуйована лексика замінюється на нейтральні відповідники. Політично коректні формулювання адаптуються до соціальних норм. Дипломатичні евфемізми зберігають свою пом'якшувальну функцію. Система евфемістичних замін забезпечує етичність комунікації [33, с. 97].

Відтворення гендерного аспекту політичного дискурсу базується на принципах інклюзивності. Гендерно-марковані елементи перекладаються з урахуванням сучасних тенденцій. Фемінітиви використовуються відповідно до норм цільової мови. Сексистська лексика нейтралізується при перекладі. Гендерні стереотипи адаптуються до соціальних стандартів. Інклюзивність забезпечується через відповідний вибір мовних засобів [31, с. 45].

Стратегія відтворення оцінного компонента політичного дискурсу реалізується через збереження аксіологічних маркерів. Оцінна лексика перекладається з урахуванням її прагматичної функції. Емоційно-експресивні засоби адаптуються до норм політичної комунікації. Аксіологічні предикати відтворюють систему цінностей. Оцінні судження передаються через відповідні мовні засоби. Аксіологічна модальність зберігає оцінний потенціал тексту [13, с. 58].

Тактика збереження ритмомелодійної організації політичних промов враховує просодичні особливості різних мов. Ритмічні структури адаптуються

до фонетичної системи цільової мови. Інтонаційні моделі відтворюються через відповідні синтаксичні засоби. Паузація враховується при членуванні тексту. Темп мовлення передається через структурну організацію. Фонетична виразність забезпечує сугестивний вплив [1, с. 73].

Стратегія відтворення аргументативних схем політичного дискурсу базується на збереженні логіки доведення. Причинно-наслідкові зв'язки передаються через відповідні конектори. Аргументи різних типів відтворюються з урахуванням їх ієрархії. Топоси політичної аргументації адаптуються до традицій цільової культури. Емоційні аргументи перекладаються через експресивні засоби. Маніпулятивні технології зберігаються при можливості їх відтворення [2, с. 39].

Тактика збереження інформаційної щільності політичного тексту реалізується через баланс експлікації та імплікації. Імпліцитна інформація експлікується при необхідності роз'яснення. Надлишкові елементи редукуються для підвищення динамічності тексту. Компресія інформації здійснюється через синтаксичні трансформації. Інформативність забезпечується через оптимальне структурування змісту. Інформаційний баланс досягається через перекладацькі модифікації [16, с. 61].

Стратегія відтворення метакомунікативних елементів забезпечує структурну організацію перекладу. Метатекстові маркери адаптуються до норм цільової мови. Дискурсивні конектори зберігають свою організаційну функцію. Рефлексивні коментарі перекладаються з урахуванням їх пояснювальної ролі. Фатичні елементи забезпечують контакт з аудиторією. Метакомунікативна рамка структурує політичний дискурс [9, с. 47].

Тактика збереження полікодовості політичного тексту враховує взаємодію різних семіотичних систем. Вербальні та невербальні компоненти перекладаються як єдине ціле. Візуальні елементи адаптуються до сприйняття цільової аудиторії. Паралінгвістичні засоби відтворюються через відповідні графічні маркери. Мультимедійні компоненти зберігаються при технічній

можливості. Полікодовий характер забезпечує комплексний вплив на реципієнта [27, с. 56].

Відтворення ритуальності політичного дискурсу базується на збереженні формульних елементів. Етикетні формули перекладаються згідно з традицією. Ритуальні звертання адаптуються до норм офіційної комунікації. Церемоніальні елементи зберігають свою символічну функцію. Протокольні вирази відтворюються через усталені відповідники. Ритуальний характер забезпечує статусність політичної комунікації [42, с. 82].

Компенсаторні механізми при перекладі політичних текстів забезпечують збереження комунікативного ефекту при неможливості прямого відтворення мовних засобів. Стилiстичні втрати на одному рівні компенсуються через посилення виразності на інших рівнях тексту. Експресивні елементи, що не мають прямих відповідників, відтворюються через функціональні аналоги. Структурні особливості оригіналу компенсуються через адаптацію синтаксичної організації. Прагматичний потенціал тексту зберігається через систему компенсаторних прийомів. Комплексна компенсація забезпечує еквівалентність перекладу [5, с. 37].

Адаптація аргументативних стратегій при перекладі враховує особливості політичної риторики різних культур. Логічні схеми аргументації модифікуються відповідно до традицій доведення. Емоційні аргументи адаптуються до психологічних особливостей цільової аудиторії. Топоси політичної аргументації трансформуються згідно з культурними нормами. Риторичні прийоми переконання відтворюються через функціональні аналоги. Аргументативний потенціал забезпечується через комплексну адаптацію [18, с. 49].

Жанрова адаптація політичних текстів враховує специфіку жанрових систем різних культур. Структурні особливості жанру модифікуються відповідно до очікувань цільової аудиторії. Стилiстичні характеристики адаптуються до норм політичного дискурсу. Комунікативні функції жанру

зберігаються через відповідні мовні засоби. Жанрові конвенції відтворюються згідно з традицією. Жанрова специфіка забезпечує адекватність перекладу [30, с. 43].

Відтворення статусно-рольових відносин у політичному дискурсі базується на врахуванні соціальних норм. Етикетні формули перекладаються згідно з протокольними вимогами. Статусні маркери адаптуються до системи соціальних ієрархій. Форми звертання відтворюються відповідно до традицій офіційної комунікації. Соціальні дейктики модифікуються згідно з нормами ввічливості. Статусність забезпечує інституційність дискурсу [22, с. 64].

Прагматична медіація при перекладі політичних текстів передбачає посередництво між різними культурними системами. Культурні референції адаптуються до фонових знань реципієнтів. Імплицитні смисли експлікуються при необхідності роз'яснення. Ціннісні орієнтири модифікуються відповідно до культурних норм. Поведінкові моделі трансформуються згідно з традиціями. Медіація забезпечує міжкультурне порозуміння [16, с. 48; 32, с. 531; 33, с. 98].

Когнітивна адаптація політичних текстів враховує особливості концептуалізації дійсності. Метафоричні моделі трансформуються відповідно до системи образів цільової культури. Фреймові структури модифікуються згідно з когнітивними схемами. Концептуальні метафори адаптуються до ментальних моделей. Когнітивні сценарії відтворюються через відповідні мовні засоби. Концептуальна еквівалентність забезпечує адекватність перекладу [15, с. 73; 36, с. 112; 20, с. 52].

Відтворення емотивного компонента політичних текстів базується на збереженні емоційного впливу. Експресивні засоби адаптуються до норм емоційного вираження. Емоційно-оцінна лексика модифікується відповідно до культурних стандартів. Афективні конструкції трансформуються згідно з традиціями. Емоційні маркери відтворюються через функціональні аналоги. Емотивність забезпечує персуазивний ефект [5, с. 41; 17, с. 58; 38, с. 67].

Психолінгвістична адаптація політичних текстів при перекладі враховує особливості сприйняття інформації різними аудиторіями. Когнітивні механізми обробки політичної інформації модифікуються відповідно до ментальних моделей цільової культури. Емоційний вплив адаптується до психологічних особливостей реципієнтів. Сугестивні прийоми трансформуються згідно з механізмами впливу в приймаючому середовищі. Психологічні бар'єри долаються через відповідні перекладацькі стратегії. Психолінгвістичний підхід оптимізує ефективність політичної комунікації [37, с. 84].

Відтворення статусно-рольових відносин у політичному перекладі базується на врахуванні соціальних ієрархій. Етикетні формули перекладаються згідно з протокольними вимогами цільової культури. Статусні маркери адаптуються до системи соціальних відносин. Форми звертання модифікуються відповідно до традицій офіційної комунікації. Соціальні дейктики трансформуються згідно з нормами ввічливості. Статусний компонент забезпечує інституційність перекладу [6, с. 12; 4, с. 45].

Мультиmodalна адаптація політичних текстів враховує взаємодію різних семіотичних систем. Вербальні та невербальні компоненти перекладаються як єдине комунікативне ціле. Просодичні характеристики відтворюються через відповідні графічні засоби. Кінесичні елементи описуються згідно з традиціями невербальної комунікації. Візуальні компоненти адаптуються до особливостей сприйняття. Мультиmodalність розширює канали впливу на аудиторію [20, с. 54; 22, с. 65].

Ритуальна адаптація політичних текстів забезпечує збереження церемоніального характеру комунікації. Протокольні формули перекладаються згідно з усталеною традицією. Етикетні конструкції відтворюються через відповідні мовні засоби. Символічні елементи зберігають своє ритуальне значення. Церемоніальні компоненти адаптуються до норм офіційного спілкування. Ритуальність підкреслює статусність політичного дискурсу [10, с. 98; 25, с. 73].

Відтворення сугестивного впливу політичних текстів базується на збереженні механізмів навіювання. Ритмічна організація тексту адаптується до просодичних можливостей цільової мови. Символічні образи трансформуються відповідно до архетипічних уявлень. Емоційно-оцінні компоненти модифікуються згідно з психологічними особливостями аудиторії. Сугестивні прийоми зберігають свою впливову функцію. Навіювання забезпечує некритичне сприйняття інформації [26, с. 79; 22, с. 92].

Адаптація аргументативних стратегій враховує особливості політичної риторики різних культур. Логічні схеми аргументації модифікуються відповідно до традицій доведення. Емоційні аргументи трансформуються згідно з психологією цільової аудиторії. Топоси політичної аргументації адаптуються до культурних норм. Риторичні прийоми переконання відтворюються через функціональні аналоги. Аргументативний потенціал забезпечує переконливість перекладу [18, с. 57; 3, с. 41].

Інтердискурсивна адаптація політичних текстів враховує взаємодію різних типів дискурсу. Медійні елементи модифікуються відповідно до традицій масової комунікації. Юридичні компоненти трансформуються згідно з правовими нормами. Наукова термінологія адаптується до академічного дискурсу. Релігійні референції відтворюються через відповідні культурні коди. Інтердискурсивність збагачує семантичний простір перекладу [13, с. 62; 33, с. 94].

Когнітивна адаптація політичних текстів базується на врахуванні особливостей концептуалізації дійсності. Метафоричні моделі трансформуються відповідно до системи образів цільової культури. Фреймові структури модифікуються згідно з когнітивними схемами. Концептуальні метафори адаптуються до ментальних моделей. Когнітивні сценарії відтворюються через відповідні мовні засоби. Концептуальна еквівалентність забезпечує розуміння тексту [14, с. 138; 15, с. 83].

Транскреція політичних текстів передбачає творчу адаптацію змісту для цільової аудиторії. Культурні референції трансформуються відповідно до фонових знань реципієнтів. Образні засоби модифікуються згідно з системою асоціацій. Стилiстичні прийоми адаптуються до традицій політичної риторики. Емоційно-оцінні компоненти відтворюються через відповідні експресивні засоби. Креативний підхід забезпечує природність перекладу [32, с. 528; 38, с. 59].

Прагматична локалізація політичних текстів враховує специфіку цільової аудиторії. Культурно-специфічні елементи адаптуються до соціокультурного контексту. Імплицитні смисли експлікуються при необхідності роз'яснення. Прецедентні феномени трансформуються відповідно до культурного досвіду. Комунікативні стратегії модифікуються згідно з традиціями спілкування. Локалізація оптимізує сприйняття політичного тексту [36, с. 106; 30, с. 55].

3.2 Особливості відтворення лексико-граматичних конструкцій при перекладі

Відтворення метафоричних конструкцій у політичних промовах потребує врахування особливостей концептуалізації дійсності в різних лінгвокультурах. Концептуальні метафори перекладаються через пошук відповідних образів у цільовій мові. Універсальні метафоричні моделі зберігаються при перекладі з мінімальними трансформаціями. Культурно-специфічні метафори потребують адаптації до системи образів приймаючої культури. Розгорнуті метафори відтворюються з урахуванням їх внутрішньої логіки та образності. Індивідуально-авторські метафори вимагають креативного підходу при перекладі [15, с. 45].

Переклад термінологічного апарату політичних промов базується на використанні усталених міжмовних відповідників. Інтернаціональні терміни

зберігають свою форму при перекладі з урахуванням фонетичної адаптації. Національно-специфічна термінологія потребує пошуку функціональних аналогів. Терміни-неологізми вимагають створення відповідних інновацій у цільовій мові. Аббревіатури та акроніми перекладаються згідно з традицією їх передачі. Термінологічні словосполучення відтворюються з урахуванням усталеної практики [21, с. 98].

Грамматичні трансформації при перекладі політичних текстів зумовлені відмінностями мовних систем. Заміна частин мови здійснюється для забезпечення природності звучання. Перестановка членів речення відповідає нормам цільової мови. Членування складних синтаксичних конструкцій полегшує сприйняття тексту. Об'єднання простих речень створює більш компактні структури. Грамматичні замітники передають значення граматичних категорій оригіналу [13, с. 55].

Модальні конструкції політичного дискурсу відтворюються через функціональні відповідники цільової мови. Епістемічна модальність передається через модальні дієслова та прислівники. Деонтична модальність виражається через конструкції зі значенням необхідності та можливості. Волонтактивна модальність відтворюється через дієслова волевиявлення. Аксиологічна модальність передається через оцінні конструкції. Емоційно-оцінна модальність забезпечується експресивними засобами [10, с. 92].

Синтаксичний паралелізм у політичних промовах відтворюється через збереження структурної симетрії. Анафоричні конструкції перекладаються з урахуванням їх ритмотворчої функції. Епіфоричні повтори зберігаються для підтримки когезії тексту. Хізматичні структури відтворюються через перехресне розташування елементів. Паралельні конструкції адаптуються до синтаксичних норм цільової мови. Ритмічна організація забезпечується відповідними синтаксичними засобами [2, с. 128].

Емфатичні конструкції політичного дискурсу перекладаються з урахуванням їх експресивної функції. Інверсія відтворюється через можливі

засоби виділення в цільовій мові. Парцеляція зберігається для підкреслення значущих елементів. Відокремлені конструкції перекладаються з урахуванням їх емфатичної ролі. Еліптичні структури зберігаються при можливості їх відтворення. Емфатичні засоби адаптуються до норм політичної риторики [30, с. 33].

Дієслівні форми в політичних текстах перекладаються з урахуванням їх темпорального та аспектуального значення. Видо-часові форми відтворюються через відповідні граматичні засоби. Пасивні конструкції перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Безособові форми трансформуються відповідно до норм цільової мови. Дієприкметникові та дієприслівникові звороти перекладаються через підрядні речення. Інфінітивні конструкції відтворюються з урахуванням їх синтаксичної ролі [33, с. 76].

Номінативні конструкції політичного дискурсу потребують структурної адаптації при перекладі. Віддієслівні іменники перекладаються через відповідні номіналізації. Субстантивовані прикметники відтворюються через іменникові конструкції. Генітивні ланцюжки трансформуються для уникнення нагромодження. Препозитивні означення переносяться у постпозицію при необхідності. Атрибутивні словосполучення перекладаються з урахуванням норм сполучуваності [24, с. 101].

Пасивні конструкції в політичних текстах перекладаються з урахуванням їх прагматичної функції. Деперсоналізація дії зберігається при можливості використання пасиву. Безособові конструкції відтворюються через відповідні граматичні засоби. Трансформація пасиву в актив здійснюється при необхідності. Імплицитний агенс експлікується залежно від контексту. Пасивні форми адаптуються до норм політичного дискурсу [37, с. 105].

Композиційні моделі політичних промов адаптуються при перекладі з урахуванням традицій політичного красномовства. Вступні формули перекладаються через відповідні етикетні конструкції цільової мови. Структурні частини тексту зберігають свою логічну послідовність. Перехідні елементи між

блоками промови відтворюються через відповідні конектори. Риторичні прийоми композиційної організації адаптуються до норм політичної комунікації. Заклучні формули перекладаються згідно з традицією політичного дискурсу [22, с. 176].

Відтворення фразеологічних одиниць у політичних текстах вимагає пошуку функціональних аналогів. Ідіоматичні вирази перекладаються через відповідні фразеологізми цільової мови. Образні фразеологізми адаптуються до системи асоціацій приймаючої культури. Модифіковані фразеологізми відтворюються з урахуванням їх трансформації. Національно-специфічні фразеологізми замінюються на функціональні еквіваленти. Авторські фразеологічні новотвори вимагають креативного підходу при перекладі [18, с. 45; 33, с. 163].

Прагматична адаптація цитат та алюзій здійснюється з урахуванням фонових знань цільової аудиторії. Прецедентні тексти перекладаються через усталені відповідники. Літературні алюзії адаптуються до культурного контексту реципієнтів. Історичні референції супроводжуються необхідними поясненнями. Біблійні цитати відтворюються через традиційні переклади. Трансформація прецедентних феноменів зберігає їх функціональне навантаження [18, с. 80; 28, с. 76].

Конверсивні трансформації при перекладі політичних текстів зумовлені відмінностями синтаксичних структур. Заміна активних конструкцій на пасивні здійснюється для збереження тема-рематичних відношень. Трансформація стверджувальних речень у заперечні зберігає логіку висловлювання. Конверсія синтаксичних структур забезпечує природність перекладу. Зміна суб'єктно-об'єктних відношень відображає особливості мовного мислення. Конверсивні перетворення адаптують текст до норм цільової мови [33, с. 163].

Компресія та декомпресія при перекладі політичних промов забезпечують оптимальну інформаційну щільність. Згортання надлишкових елементів підвищує динамічність тексту. Розгортання імпліцитної інформації полегшує

розуміння підтексту. Компресія складних синтаксичних структур спрощує сприйняття. Декомпресія термінологічних одиниць включає необхідні пояснення. Баланс компресії та декомпресії оптимізує структуру тексту [18, с. 84].

Відтворення дискурсивних маркерів забезпечує когерентність перекладеного тексту. Логічні конектори перекладаються через відповідні засоби зв'язку. Темпоральні маркери адаптуються до системи часових координат. Просторові дейктики відтворюють організацію дискурсивного простору. Метатекстові елементи зберігають свою структуруючу функцію. Дискурсивна зв'язність забезпечується через систему маркерів [28, с. 76].

Трансформація стилістичних реєстрів здійснюється з урахуванням норм політичної комунікації. Високий стиль перекладається через відповідні книжкові елементи. Нейтральний реєстр зберігається через загальноживану лексику. Розмовні елементи адаптуються до норм політичного дискурсу. Іронічна тональність відтворюється через відповідні стилістичні засоби. Варіювання реєстрів забезпечує стилістичну різноманітність [18, с. 84].

Експлікація імпліцитних смислів при перекладі враховує фонові знання реципієнтів. Культурно-специфічні алюзії супроводжуються необхідними поясненнями. Політичні реалії експлікуються через описові конструкції. Підтекст розкривається через додаткові коментарі. Імпліцитна оцінка експлікується при необхідності. Баланс імпліцитності та експліцитності оптимізує сприйняття [18, с. 84].

Калькування синтаксичних структур застосовується при можливості їх відтворення в цільовій мові. Паралельні конструкції зберігаються для підтримки ритмічної організації. Риторичні фігури калькуються при збереженні їх експресивності. Фразеологічні кальки використовуються при прозорості образності. Термінологічні кальки створюються за моделями цільової мови. Структурне калькування зберігає стилістичні особливості [33, с. 163].

Модуляція при перекладі політичних текстів передбачає зміну точки зору на ситуацію. Логічний розвиток поняття здійснюється через причинно-наслідкові зв'язки. Метонімічні трансформації зберігають смислові відношення. Антонімічний переклад змінює форму вираження змісту. Конкретизація та генералізація модифікують рівень абстракції. Модуляція забезпечує природність висловлювання [18, с. 84].

Номіналізація та вербалізація як трансформації при перекладі відображають особливості мовного мислення. Згортання предикативних структур у номінативні конструкції ущільнює інформацію. Розгортання номінативних груп у предикативні структури полегшує сприйняття. Баланс номінативності та предикативності оптимізує синтаксичну структуру. Варіювання способів номінації урізноманітнює виклад. Трансформації частин мови адаптують текст до норм [28, с. 76].

Лексико-семантичні заміни при перекладі здійснюються з урахуванням контексту. Конкретизація значення уточнює семантику відповідно до ситуації. Генералізація розширює смисловий обсяг поняття. Диференціація значення підкреслює релевантні семантичні ознаки. Контекстуальна заміна забезпечує адекватність перекладу. Смислові трансформації зберігають комунікативний ефект [28, с. 76].

Адаптація фразових дієслів та ідіоматичних виразів враховує специфіку цільової мови. Фразові дієслова перекладаються через відповідні лексичні одиниці. Ідіоматичні конструкції замінюються на функціональні аналоги. Образні вирази адаптуються до системи асоціацій. Стійкі словосполучення відтворюються через усталені відповідники. Фразеологічні одиниці зберігають експресивність [1, с. 45; 2, с. 37].

Трансформація граматичної метафори здійснюється з урахуванням норм цільової мови. Метафоричне вживання граматичних категорій адаптується до можливостей перекладу. Транспозиція граматичних форм зберігає образність висловлювання. Граматична персоніфікація відтворюється через відповідні

засоби. Метафоричні моделі адаптуються до мовного мислення. Образність граматичних структур забезпечує експресивність [10, с. 58; 24, с. 77].

Відтворення дейктичних елементів враховує зміну комунікативної ситуації при перекладі. Особові дейктики адаптуються до нового контексту комунікації. Просторові маркери відтворюють організацію дискурсивного простору. Часові дейктики координуються з темпоральною перспективою. Соціальні дейктики відображають статусні відношення. Дейктична система забезпечує когерентність тексту [4, с. 36; 28, с. 65].

Відтворення прагматичної спрямованості лексико-граматичних одиниць політичного тексту вимагає комплексного підходу до перекладу. Перформативні дієслова трансформуються відповідно до їх функціонального навантаження в політичному дискурсі. Модальні конструкції адаптуються до системи вираження модальності в цільовій мові. Емотивні елементи модифікуються згідно з нормами емоційного впливу. Оцінні компоненти відтворюються через відповідні аксіологічні маркери. Прагматичний потенціал забезпечується через збалансовану передачу всіх функціональних аспектів [5, с. 50; 30, с. 38].

Адаптація дискурсивних маркерів враховує особливості структурування політичного тексту в різних мовах. Логічні конектори перекладаються через відповідні засоби зв'язку цільової мови. Дейктичні елементи модифікуються відповідно до нової комунікативної ситуації. Метадискурсивні маркери трансформуються згідно з традиціями політичної комунікації. Хеджинг-засоби адаптуються до норм дипломатичного мовлення. Когерентність тексту забезпечується через системну передачу дискурсивних елементів [35, с. 92].

Трансформація часових форм при перекладі політичних текстів базується на врахуванні темпоральних систем різних мов. Абсолютні часові форми адаптуються до граматичних можливостей цільової мови. Відносні часові форми модифікуються відповідно до контексту комунікації. Таксисні відношення відтворюються через відповідні граматичні засоби. Аспектуальні

характеристики передаються згідно з нормами видо-часової системи. Темпоральна організація забезпечує хронологічну перспективу наративу [33, с. 80; 20, с. 53].

Відтворення модальних значень у політичному дискурсі враховує специфіку вираження модальності. Епістемічна модальність передається через відповідні модальні засоби цільової мови. Деонтична модальність трансформується згідно з нормами вираження необхідності. Волюнтативна модальність модифікується відповідно до традицій політичної комунікації. Аксиологічна модальність адаптується до системи оцінних значень. Модальний компонент забезпечує прагматичну спрямованість тексту [10, с. 64; 38, с. 45].

Синтаксична реорганізація політичних текстів здійснюється з урахуванням норм цільової мови. Складні синтаксичні конструкції трансформуються для оптимізації сприйняття. Емфатичні структури модифікуються відповідно до можливостей синтаксичної системи. Інверсійний порядок слів адаптується до норм політичного дискурсу. Парцельовані конструкції відтворюються через функціональні аналоги. Синтаксична еквівалентність забезпечує природність перекладу [13, с. 60; 18, с. 70].

Відтворення дієслівних категорій враховує особливості дієслівних систем різних мов. Видові характеристики передаються через відповідні граматичні засоби. Перехідність/неперехідність адаптується до валентнісних можливостей дієслів. Категорія стану модифікується відповідно до норм політичного дискурсу. Дієслівні форми трансформуються згідно з граматичними вимогами. Дієслівна система забезпечує динамічність політичного тексту [24, с. 95; 10, с. 110].

3.3 Засоби збереження перлокутивного ефекту при перекладі текстів сучасних політичних виступів

Відтворення перлокутивного ефекту політичних промов вимагає комплексного підходу до передачі засобів впливу на аудиторію. Прагматична адаптація тексту здійснюється з урахуванням особливостей сприйняття цільової аудиторії. Риторичні прийоми переконання модифікуються відповідно до традицій політичного красномовства приймаючої культури. Емоційний вплив забезпечується через відтворення експресивних засобів усіх мовних рівнів. Сугестивні механізми адаптуються до психологічних особливостей реципієнтів. Комунікативний ефект досягається через збалансоване використання раціональних та емоційних аргументів [36, с. 134].

Аргументативні стратегії політичного дискурсу перекладаються з урахуванням логіки доведення. Причинно-наслідкові зв'язки зберігаються через відповідні синтаксичні конструкції. Аргументи різних типів відтворюються з дотриманням їх ієрархії. Топоси політичної аргументації адаптуються до традицій цільової культури. Емоційні аргументи перекладаються через експресивні засоби мови перекладу. Маніпулятивні технології зберігаються при можливості їх відтворення [38, с. 146].

Стилістична тональність політичних виступів відтворюється через відповідні реєстри цільової мови. Високий стиль передається через книжкову лексику та складні синтаксичні конструкції. Нейтральний стиль зберігається через використання загальноживаної лексики. Розмовні елементи перекладаються через відповідні стилістичні засоби. Іронічна тональність відтворюється через збереження підтексту. Патетика адаптується до норм політичної риторики [36, с. 134].

Ритмічна організація політичних промов зберігається через відтворення їх фонетичної структури. Ритмічні повтори перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Просодичні характеристики передаються через відповідні інтонаційні моделі. Алітерація та асонанс відтворюються при можливості збереження звукової виразності. Паузація враховується при

членуванні тексту. Темпоральні характеристики зберігаються через синтаксичну організацію [37, с. 178].

Гендерні аспекти політичного дискурсу відтворюються з урахуванням норм політкоректності. Гендерно-марковані елементи перекладаються через нейтральні відповідники. Фемінітиви використовуються згідно з нормами цільової мови. Сексистська лексика нейтралізується при перекладі. Гендерні стереотипи адаптуються до сучасних соціальних норм. Інклюзивність забезпечується через відповідний вибір мовних засобів [37, с. 178].

Невербальні компоненти політичної комунікації враховуються при перекладі. Кінесичні елементи описуються відповідно до традицій цільової культури. Проксемічні характеристики адаптуються до норм комунікативної поведінки. Просодичні особливості відтворюються через графічні засоби. Паралінгвістичні компоненти перекладаються з урахуванням їх функціонального навантаження. Візуальні елементи зберігаються при мультимодальному перекладі [37, с. 178].

Полікодовість політичного дискурсу відтворюється через комплексний підхід до перекладу. Вербальні та невербальні компоненти перекладаються як єдине ціле. Візуальні елементи адаптуються до сприйняття цільової аудиторії. Аудіальні характеристики враховуються при відтворенні усних промов. Мультимедійні елементи зберігаються при технічній можливості. Взаємодія різних семіотичних систем забезпечує цілісність перекладу [37, с. 178].

Ідеологічні компоненти політичного дискурсу перекладаються з урахуванням їх прагматичної функції. Ідеологеми відтворюються через усталені відповідники в цільовій культурі. Політичні цінності передаються через відповідні аксіологічні маркери. Ідеологічна термінологія перекладається згідно з традицією. Пропагандистські елементи зберігаються при можливості їх відтворення. Маніпулятивні технології адаптуються до норм політичної комунікації [36, с. 134].

Інтертекстуальні зв'язки політичного дискурсу відтворюються через адаптацію культурних референцій. Прецедентні феномени перекладаються з урахуванням їх впізнаваності. Цитати з політичних документів відтворюються згідно з офіційними перекладами. Алюзії адаптуються до фонових знань реципієнтів. Культурні коди трансформуються відповідно до цільової культури. Інтертекстуальна компетенція забезпечує адекватність перекладу [38, с. 146].

Емотивність політичного дискурсу передається через відтворення експресивних засобів. Емоційно-оцінна лексика перекладається через відповідні експресивні одиниці. Метафоричні образи адаптуються до емоційного сприйняття цільової аудиторії. Інтонаційні характеристики відтворюються через синтаксичні засоби. Емфатичні конструкції зберігаються при можливості їх передачі. Емоційний вплив забезпечується комплексним використанням мовних засобів [38, с. 146].

Трансляція харизматичних характеристик політичного лідера здійснюється через відповідні мовні засоби. Особистісні якості відображаються у виборі лексичних та синтаксичних структур. Індивідуальний стиль оратора передається через збереження характерних мовленнєвих особливостей. Емоційна експресія відтворюється через систему стилістичних засобів. Авторитетність підкреслюється через використання статусно-маркованих елементів. Харизматичний вплив забезпечується завдяки комплексному відтворенню особистісних характеристик [39, с. 108].

Трансляція харизматичних характеристик політичного лідера здійснюється через відповідні мовні засоби. Особистісні якості відображаються у виборі лексичних та синтаксичних структур. Індивідуальний стиль оратора передається через збереження характерних мовленнєвих особливостей. Емоційна експресія відтворюється через систему стилістичних засобів. Авторитетність підкреслюється через використання статусно-маркованих елементів. Харизматичний вплив забезпечується комплексним відтворенням особистісних характеристик [39, с. 108].

Відтворення мобілізаційного потенціалу політичних промов базується на збереженні спонукальних конструкцій. Директивні мовленнєві акти перекладаються з урахуванням їх прагматичної функції. Заклики до дії адаптуються до норм політичної риторики. Імперативні конструкції модифікуються відповідно до традицій цільової культури. Мотиваційні елементи зберігають свою спонукальну силу. Мобілізаційний ефект досягається через комплекс спонукальних засобів [10, с. 85].

Адаптація ритуальних компонентів політичного дискурсу враховує специфіку політичної культури. Церемоніальні формули перекладаються згідно з усталеною традицією. Етикетні конструкції відтворюються через відповідні мовні засоби. Символічні елементи зберігають своє ритуальне значення. Протокольні вирази адаптуються до норм офіційної комунікації. Ритуальність забезпечує статусність політичного дискурсу [4, с. 66].

Відтворення маніпулятивних технологій здійснюється з урахуванням психологічних механізмів впливу. Імплицитні оцінки передаються через відповідні мовні засоби. Емоційне навіювання забезпечується через систему експресивних елементів. Стереотипізація мислення досягається через використання усталених формул. Підміна понять здійснюється через семантичні трансформації. Маніпулятивний вплив зберігається при можливості його відтворення [8, с. 90].

Збереження ідентифікаційної функції політичного дискурсу забезпечується через відтворення групових маркерів. Інклюзивні займенники підкреслюють групову приналежність. Ціннісні орієнтири адаптуються до системи цінностей цільової аудиторії. Культурні коди трансформуються відповідно до приймаючої культури. Ідеологічні маркери зберігають свою ідентифікаційну роль. Групова ідентичність підтримується через мовні засоби [22, с. 77].

Відтворення агональності політичного дискурсу базується на збереженні конфронтаційних елементів. Стратегії дискредитації опонента перекладаються з

урахуванням етичних норм. Полемічні прийоми адаптуються до традицій політичної боротьби. Іронічні висловлювання зберігають свій критичний потенціал. Конфліктні маркери відтворюються через відповідні мовні засоби. Агональний характер забезпечує драматизм політичної комунікації [40, с. 123].

Адаптація евфемістичних стратегій здійснюється відповідно до норм політкоректності. Табуїтована лексика замінюється на нейтральні відповідники. Дипломатичні евфемізми перекладаються через функціональні аналоги. Пом'якшувальні конструкції зберігають свою мітигаційну функцію. Політично коректні формулювання адаптуються до соціальних стандартів. Евфемізація забезпечує етичність політичної комунікації [33, с. 105].

Адаптація персуазивних стратегій при перекладі політичних текстів враховує особливості впливу на різні аудиторії. Рациональні аргументи перекладаються з збереженням логіки доведення та причинно-наслідкових зв'язків. Емоційні аргументи трансформуються відповідно до психологічних особливостей цільової аудиторії. Риторичні прийоми переконання модифікуються згідно з традиціями політичного красномовства. Маніпулятивні технології адаптуються до механізмів впливу в приймаючій культурі. Персуазивний ефект забезпечується через комплексну передачу засобів впливу [24, с. 113].

Відтворення фасцинативного впливу базується на збереженні засобів емоційного зараження. Ритмічна організація тексту адаптується до просодичних можливостей цільової мови. Звукова інструментовка модифікується відповідно до фонетичної системи. Паралінгвістичні компоненти описуються згідно з традиціями невербальної комунікації. Кінесичні елементи трансформуються з урахуванням культурних норм. Фасцинація посилює сугестивний вплив політичного тексту [12, с. 480].

Висновки до розділу 3

Перекладацький дослід засвідчив, що ефективне передання політичних промов українською мовою є можливим лише коли відбувається поєднання різних перекладацьких стратегій і тактик, які враховують лексико-граматичні, стилістичні та прагматичні особливості оригіналу. Дослідження показало, що дослівний переклад у політичних текстах є недоречним, оскільки не забезпечує збереження емоційного впливу та комунікативних інтенцій мовця.

Найбільші труднощі перекладу виникають у процесі відтворення стилістичних засобів, культурно маркованих елементів, метафоричних моделей і риторичних фігур. Для збереження цілісності та прагматичного ефекту перекладачеві має застосовувати адаптаційні трансформації, прагматичні заміни, експлікацію та інші засоби компенсації.

Узагальнення результатів перекладацького дослідження надає можливість стверджувати, що головною умовою адекватного перекладу політичних промов є не тільки лінгвістична точність, а й повне відтворення їхнього комунікативно-прагматичного потенціалу. Збереження перлокутивного ефекту є основним фактором якості перекладу політичного дискурсу та надає ефективність міжкультурної комунікації.

ВИСНОВКИ

Проведене дослідження дозволило довести, що політичний дискурс характеризується доволі складною системою лінгвостилістичних засобів, спрямованих на реалізацію функцій переконання та впливу. Аналіз теоретичних джерел виявив багатоаспектність політичного дискурсу як об'єкта лінгвістичного дослідження та специфіку його функціонування в сучасному комунікативному просторі.

Дослідження лінгвостилістичних особливостей політичних промов Джона Байдена, Бориса Джонсона та Барака Обама показало широке використання різноманітних лексичних, граматичних та стилістичних засобів. На лексичному рівні виявлено домінування політичної термінології, оцінної лексики, метафоричних конструкцій та експресивних одиниць.

Аналіз граматичних структур політичних виступів продемонстрував переважання складних синтаксичних конструкцій, паралельних структур, емфатичних моделей та різних типів модальності. Стилiстичні засоби представлені широким спектром тропів та фігур, що забезпечують образність та експресивність політичного мовлення.

Дослідження стратегій та тактик перекладу політичних промов виявило необхідність комплексного підходу до відтворення їх прагматичного потенціалу. Визначено основні способи передачі лексико-граматичних конструкцій та стилістичних засобів при перекладі українською мовою.

Аналіз перекладацьких трансформацій показав важливість збереження комунікативного ефекту політичних текстів при їх адаптації до норм цільової мови. Встановлено, що ефективність перекладу залежить від адекватного відтворення експресивності та образності оригіналу.

Результати дослідження підтвердили гіпотезу про необхідність комплексного підходу до перекладу політичних промов та важливість

збереження їх прагматичного потенціалу. Перспективи подальших досліджень пов'язані з вивченням специфіки перекладу нових форм політичної комунікації.

Практичне застосування результатів дослідження можливе в процесі підготовки перекладачів, при розробці методичних рекомендацій з перекладу політичних текстів та в практичній діяльності перекладачів, що працюють у сфері політичної комунікації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Байдала В. С. Еквівалентність перекладу ораторського стилю Бориса Джонсона : дис. ... канд. філол. наук. Київ, 2023. 98 с.
2. Білошапка В. С. Специфіка перекладу англомовних медіа текстів : магістер. дис. Запоріжжя : Національний університет «Запорізька політехніка», 2023. 97 с.
3. Богданов М. Ю. Особливості перекладу англомовного політичного дискурсу (на матеріалі промов Бориса Джонсона) : дис. ... канд. філол. наук. 2024. 79 с.
4. Ваврищук Ю. О. Комунікативні практики політико-дипломатичних стосунків України з англомовними країнами в аспекті перекладу (на матеріалі текстів дипломатичних документів та політичних промов) : дис. ... канд. філол. наук. 2022. 98 с.
5. Васильчук Л. П. Лексичні та синтаксичні особливості перекладу промов сучасних політичних діячів із медичною та соціальною тематикою на прикладі промов Джо Байдена та Бориса Джонсона : дис. ... канд. філол. наук. 2021. 89 с.
6. Гаврилюк Н. Жанрові особливості перекладу політичних статей (мовна пара українська–англійська) // Вісник науки та освіти. 2022. № 1(1). С. 1–15.
7. Гиль Є. І. Лінгво-функціональні особливості англійськомовної політичної реклами та способи їх відтворення українською мовою : дис. ... канд. філол. наук. 2022. 122 с.
8. Горобець А. Р. Лінгво-функціональні особливості маніпулятивних технологій в англійськомовному медіа-дискурсі та способи їх відтворення українською мовою : дис. ... канд. філол. наук. 2022. 105 с.
9. Гранкіна Ю. О. Особливості українського перекладу англомовних виступів із проблем освіти (на матеріалі TED Talks) : магістер. дис. Суми : СумДУ, 2023. 86 с.

10. Данилюк А. С. Лінгвостилістичні особливості англомовного політичного дискурсу та його відтворення українською мовою (на матеріалі промов Бориса Джонсона) : дис. ... канд. філол. наук. 2023. 172 с.
11. Зайкіна Д. Іронія як маніпулятивний засіб політичного дискурсу: перекладознавчий аспект (на матеріалі українськомовних перекладів промов Д. Трампа і Х. Клінтон) : дис. ... канд. філол. наук. 2020. 106 с.
12. Кобякова І. К., Луценко О. О. Переклад епітетів у промовах Гіллари Клінтон // ВВК 79. 2019. С. 480.
13. Коваль І. Д. Лексико-граматичні особливості перекладу політичного дискурсу : дис. ... канд. філол. наук. 2024. 87 с.
14. Ковальська А. Є. Лінгвостилістичні аспекти перекладу політичних промов у межах німецько-української мовної пари : дис. ... канд. філол. наук. 2023. 64 с.
15. Козліцька М. В. Прагмалінгвістичні особливості відтворення мовних засобів експресії сучасних англомовних промов у галузі інформаційних технологій : дис. ... канд. філол. наук. 2020. 120 с.
16. Коровай М. В. Англомовний зовнішньополітичний медіадискурс: лінгвосинергетичний та перекладацький аспекти : магістер. дис. Суми : СумДУ, 2023. 73 с.
17. Коршунова І. А. Переклад англомовних політичних виступів українською мовою (на матеріалі передвиборчих промов Д. Трампа та Дж. Байдена) : дис. ... д-ра філол. наук. 2020. 99 с.
18. Кріцька Д. О. Мовна особистість в політичному дискурсі та особливості її відтворення (на матеріалі офіційних промов В. Зеленського та Б. Джонсона) : дис. ... канд. філол. наук. 2023. 94 с.
19. Курас А. А. Особливості перекладу промов американських президентів (на матеріалі промов Барака Обама та Джо Байдена) : магістер. дис. Суми : СумДУ, 2023. 88 с.

20. Листопад М. Є. Просодичні засоби реалізації риторичної стратегії в англомовних текстах політичних промов : дис. ... канд. філол. наук. 2024. 78 с.
21. Лобач О. Переклад англомовних трейлерів до кінофільмів українською мовою як різновид аудіовізуального перекладу : дис. ... канд. філол. наук. 2020. 136 с.
22. Лубенська Т. О. Лінгвістичні стратегії переконування у промовах військового періоду Володимира Зеленського та особливості їх відтворення при перекладі : дис. ... канд. філол. наук. 2023. 107 с.
23. Мага А. В. Функціональна семантика прикметників в тексті англомовного політичного коментаря: аспекти перекладу : магістер. дис. Суми : СумДУ, 2020. 74 с.
24. Михайленко С. Р. Особливості перекладу політичних промов (на матеріалі мовлення резонансних політиків) : дис. ... канд. філол. наук. 2024. 128 с.
25. Нащокін Є. О. Особливості перекладу промов історичних та сучасних політичних лідерів США та Великобританії : дис. ... канд. філол. наук. 2022. 114 с.
26. Перевайло О. С. Вербальні й невербальні засоби реалізації сугестії у промовах адвокатів та особливості їх відтворення в українськомовному перекладі (на матеріалі англомовних юридичних трилерів) : дис. ... канд. філол. наук. 2022. 106 с.
27. Піхтовнікова Л. С. Англомовний афоризм: прагмастилістичний та когнітивний аспекти : дис. ... канд. філол. наук. Запоріжжя, 2017. 237 с.
28. Рощик О. В. Комунікативно-прагматичні аспекти усного перекладу : магістер. дис. Суми : СумДУ, 2022. 88 с.
29. Садова О. О. Лексико-стилістичні проблеми перекладу Інтернет-медіа : магістер. дис. 2020. 61 с.
30. Стеценко О. П. Стилістично-прагматичний аспект перекладу політичного медіадискурсу : магістер. дис. Суми : СумДУ, 2021. 76 с.

31. Сус Е. М. Лексико-стилістичні особливості промов Джо Байдена : магістер. дис. Луцьк : Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2024. 61 с.
32. Сюрєнко О., Волкова А., Попєрєчна А. Способи вїдтворєння лїнговокультурних особливостей англємовних полїтичних промов українською мовою // Науковий вїсник Пївденноукраїнського національного педагогїчного університету іменї К. Д. Ушинського : Лїнгвїстичнї науки : зб. наук. праць. – Одєса : Інформаційно-видавничий центр університету ім. К. Д. Ушинського, 2021. – № 33. – С. 525–541.
33. Тарасюк І. В. Лексико-граматичнї і стилїстичнї особливостї англїйськомовних текстїв мїжнародних вїдносин та особливостї їх перекладу українською мовою : дис. ... канд. фїлол. наук. 2020. 124 с.
34. Тєличко В. С. Лїнгвєстїлїстична реалїзація комїчного в текстах англїйськомовних вїдеоїгор як проблема перекладу : дис. ... канд. фїлол. наук. 2021. 105 с.
35. Турчєняк Б. О. Особливостї перекладу юридичних термїнів на прикладї роману Джона Грїшема «Адвокат Нєгїдникїв» : магістер. дис. Луцьк : Волинський національний університет іменї Лєсї Українки, 2024. 78 с.
36. Хатунцєва А. Д. Лексико-стилістичнї особливостї англїйськомовних текстїв мїжнародних вїдносин та особливостї їх перекладу українською мовою : дис. ... канд. фїлол. наук. 2019. 124 с.
37. Чернєнко К. Р. Мовнї засоби вираження агресїї у сучасному американському полїтичному дискурсі та особливостї їхнього вїдтворєння в українському перекладї (на матерїалї публїчних промов полїтичних дїячїв) : дис. ... канд. фїлол. наук. 2024. 119 с.
38. Черткова Є. А. Особливостї перекладу англємовного полїтичного дискурсу (на матерїалї промов Джо Байдєна) : дис. ... канд. фїлол. наук. 2021. 93 с.

39. Шевченко О. М. Особливості українського перекладу англомовних публічних виступів із проблем освіти (на матеріалі TED Talks) : дис. ... канд. філол. наук. 2022. 171 с.
40. Ярушняк Х. С. Лексико-граматичні трансформації при перекладі текстів офіційно-ділового стилю українською мовою : дис. ... канд. філол. наук. 2019. 90 с.
41. Ababilova N. Grammatical transformations in translation of political speeches from English into Ukrainian. *Toruńskie Studia Historyczne (The Humanities)*. 2021. Vol. 12(1). С. 55–64. Текст: електронний. URL: <https://apcz.umk.pl/THS/article/download/41671/th.s.2021.003/103486> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.12775/th.s.2021.003.
42. Abbas A. Joe Biden's Skilful Rhetoric: A Critical Discourse Analysis. *SSRN Electronic Journal*. 2021. Текст: електронний. URL: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=3830027 (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.2139/ssrn.3830027.
43. Abu Zaghlan A. A Critical Discourse Analysis of Translators' Narratives in Two Arabic Translations of Edward Said's Orientalism. *Languages*. 2023. Vol. 8(2). Art. 152. Текст: електронний. URL: <https://www.mdpi.com/2226-471X/8/2/152> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.3390/languages8020152.
44. Al-Khawaldeh N. N., Rababah L. M., Khawaldeh A. F., Banikalef A. A. The art of rhetoric: persuasive strategies in Biden's inauguration speech: a critical discourse analysis. *Humanities & Social Sciences Communications*. 2023. Vol. 10. Art. 936. Текст: електронний. URL: <https://www.nature.com/articles/s41599-023-02450-y> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1057/s41599-023-02450-y.
45. Amaireh H. A., Al-Zboon N., Al-Shudaifat S. A corpus-based analysis of Joe Biden and Kamala Harris' persuasive strategies. *Jordan Journal of Modern Languages and Literature*. 2024. Текст: електронний. URL: <https://jjmll.yu.edu.jo/index.php/jjmll/article/download/686/147> (дата звернення: 07.09.2025).

46. Aydın B. C. The role of Critical Discourse Analysis in translation of political texts. *İstanbul Üniversitesi Çeviribilim Dergisi*. 2024. № 19(1). С. 1–16. Текст: электронный. URL: <https://dergipark.org.tr/en/pub/iuceviri/issue/86598/1408376> (дата звернення: 07.09.2025).
47. Bani-Khaled T., Azzam S. The theme of unity in political discourse: the case of President Joe Biden’s Inauguration Speech on 20 January 2021. *Arab World English Journal*. 2021. 12(3). С. 36–50. Текст: электронный. URL: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1324472.pdf> (дата звернення: 07.09.2025).
48. Bonnet A.-P. Johnsonism and crisis management: a critical narrative analysis of the UK Prime Minister’s response to the COVID-19 pandemic. *Critical Discourse Studies*. 2024. Vol. 21, № 4. С. 374–391. Текст: электронный. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17405904.2024.2334281> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1080/17405904.2024.2334281.
49. Burke S., Demasi M. A. Communicating COVID-19: Accountability and “British Common Sense”. *Critical Approaches to Discourse Analysis across Disciplines*. 2023. Vol. 15(1). С. 45–60. Текст: электронный. URL: <https://www.lancaster.ac.uk/fass/journals/cadaad/wp-content/uploads/2023/10/15.1-Art3-BurkeDemasi.pdf> (дата звернення: 07.09.2025).
50. Chalkiadakis I., Anglès d’Auriac L., Peters G., Frau-Meigs D. A text dataset of campaign speeches of the main tickets in the 2020 US presidential election. *Scientific Data*. 2025. Vol. 12. Art. 396. Текст: электронный. URL: <https://www.nature.com/articles/s41597-025-04681-x> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1038/s41597-025-04681-x.
51. Donii T. Переклад текстів політичного дискурсу: стратегії, виклики, перспективи. *Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії*. 2021. Вип. 46, ч. 1. С. 143–148. Текст: электронный. URL: https://www.aphn-journal.in.ua/archive/46_2021/part_1/22.pdf (дата звернення: 07.09.2025).
52. Du L. Political Discourse and Translation Studies: A Bibliometric Analysis in International Core Journals (1990–2020). *SAGE Open*. 2022. Vol. 12(1). Текст:

електронний. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/21582440221082142>
(дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1177/21582440221082142.

53. Finlayson A., Martin J. COVID-19 and “the public”: U.K. government, discourse and performance. *Text & Performance Quarterly*. 2023. Vol. 43(1–2). С. 32–

54. Текст: електронний. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13569775.2022.2162206> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1080/13569775.2022.2162206.

54. Hassan A. F. A critical discourse analysis of Joe Biden’s justificatory discourse on withdrawal from Afghanistan. *International Multidisciplinary Research Journal (All Multidisciplinary Journal)*. 2024. Текст: електронний. URL: https://www.allmultidisciplinaryjournal.com/uploads/archives/20240805200824_D-24-129.1.pdf (дата звернення: 07.09.2025).

55. Hutabarat A. N. V. Political discourse analysis in translation of speech texts: the case of China’s OBOR policy. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*. 2023. Текст: електронний. URL: <https://www.atlantispress.com/article/125987329.pdf> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.2991/assehr.k.221219.081.

56. Пchenko Т. Особливості перекладу політичних промов у сучасному англomовному дискурсі. *Молодий вчений*. 2024. № 5(125). С. 176–181. Текст: електронний. URL: <https://molodyivchenyi.ua/index.php/journal/article/view/6110> (дата звернення: 07.09.2025).

57. Imran M. A., Ahmed Z. ‘We’re in this together’ COVID-19 statements by Boris Johnson: A discourse analysis. *Media International Australia*. 2024. First online 23.04.2024. Текст: електронний. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1329878X241248264> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1177/1329878X241248264.

58. Jarvis L. Constructing the coronavirus crisis: narratives of time in British political discourse on COVID-19. *British Politics*. 2022. Vol. 17(1). С. 24–43. Текст:

електронний. URL: <https://link.springer.com/article/10.1057/s41293-021-00180-w>
(дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1057/s41293-021-00180-w.

59. Jarvis L. Covid-19 and the politics of temporality: constructing credibility in coronavirus discourse. *Critical Studies on Security*. 2021. Vol. 9(1). С. 72–75. Текст: електронний. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/21624887.2021.1904363> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1080/21624887.2021.1904363.

60. Khatsar H. O. Особливості англомовних політичних промов та їх переклад. *Вчені записки ТНУ ім. В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Т. 33(73), № 2, ч. 1. С. 162–167. Текст: електронний. URL: https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/2_2022/part_1/35.pdf
(дата звернення: 07.09.2025).

61. Mastropietro A., Bull P., D’Errico F., Sessa I., Migliorisi S., Leone G. President Obama’s humble face: an authentic or a socially desirable posturing? *Frontiers in Psychology*. 2022. Vol. 13. Art. 911556. Текст: електронний. URL: <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2022.911556/full> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.3389/fpsyg.2022.911556.

62. Mazur D. S. Переклад англомовних політичних інтерв’ю: прагматичні аспекти. КІП. Магістерська робота. 2023. Текст: електронний. URL: <https://ela.kpi.ua/bitstreams/49065fdf-ed0c-4b16-9b96-30b7aa9fe425/download>
(дата звернення: 07.09.2025).

63. MUSAAD M. M. A. M. Strategies of translating political metaphors conceptually and pragmatically: Biden’s address as case study. *International Journal of Comparative Literature & Translation Studies*. 2022. Vol. 10(1). С. 27–34. Текст: електронний. URL: <https://journals.aiac.org.au/index.php/IJCLTS/article/view/7453>
(дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.7575/aiac.ijclts.v.10n.1p.27.

64. Mustafa S. A Fairclough-based analysis of persuasive strategies in the inaugural speeches of Trump and Biden. *BELT+ (PUCRS)*. 2023. Vol. 14(2). Текст:

електронний. URL: <https://revistaseletronicas.pucrs.br/belt/article/view/44170> (дата звернення: 07.09.2025).

65. Naboka O. M. Адекватні способи відтворення метафор у текстах політичного дискурсу. *Вчені записки ТНУ ім. В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Т. 33(72), № 1, ч. 2. С. 108–112. Текст: електронний. URL:

https://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/1_2022/part_2/18.pdf

(дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.32838/2710-4656/2022.1-2/18.

66. Novikova O. V. Peculiarities of political speeches translation of English politicians into the Ukrainian language. *Вчені записки ТНУ ім. В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2022. Т. 33(72), № 4, ч. 1. С. 134–138. Текст: електронний. URL:

https://philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/4_2022/part_1/27.pdf

(дата звернення: 07.09.2025).

67. Onyshchak H. Translation strategies in political speeches: a case study of J. R. Biden's inaugural address. *Reality of Politics*. 2021. № 17. С. 119–136. Текст: електронний. URL:

<https://czasopisma.marszalek.com.pl/images/pliki/rop/17/rop1707.pdf>

(дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.15804/rop20211707.

68. Ward M. Translating CPC orthodoxy with Xi Jinping as its core: state advocacy and translation skopoi. *Perspectives*. 2024. Vol. 32(2). С. 267–286. Текст: електронний. URL:

<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13556509.2023.2239388>

(дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1080/13556509.2023.2239388.

69. Zalesnova O. Translation strategies in reproducing the expressive means of political discourse (Eng-Ukr). *Scientific Journal of NPU named after M. P. Drahomanov*. Series 9. 2022. № 35. С. 64–70. Текст: електронний. URL:

<https://sjnpu.com.ua/index.php/journal/article/download/304/264/> (дата звернення:

07.09.2025).

70. Zhao J. Discursive practices in translating political discourse. *Humanities & Social Sciences Communications*. 2025. Vol. 12. Art. 105. Текст: электронный. URL: <https://www.nature.com/articles/s41599-025-04740-z> (дата звернення: 07.09.2025). DOI: 10.1057/s41599-025-04740-z.

ДОДАТКИ

Додаток А

№	Оригінал (EN)	Переклад (UA)	Коментар (лексико-граматична/стилістична особливість)
1	We will rebuild, we will recover, and we will emerge stronger than before.	Ми відбудуємося, ми відновимося і станемо сильнішими, ніж були.	Анафора, паралельні конструкції
2	My friends, we are not divided; we are one nation.	Друзі мої, ми не розділені; ми єдина нація.	Антонімія, контрастивна побудова
3	Yes, we can.	Так, ми зможемо.	Лаконічний гасловий вираз
4	The torch has been passed to a new generation of Americans.	Факел передано новому поколінню американців.	Метафора
5	We will not tire, we will not falter, and we will not fail.	Ми не втомимося, ми не зупинимося і ми не зазнаємо поразки.	Анафора, тріада
6	Unity is the path forward.	Єдність це шлях уперед.	Абстрактне ключове слово
7	The climate crisis is not a distant threat, it's here now.	Кліматична криза не є віддаленою загрозою, вона тут і зараз.	Антитеза, часові маркери
8	We are stronger today than we were a year ago.	Сьогодні ми сильніші, ніж були рік тому.	Порівняльна конструкція
9	We will defend democracy, not autocracy.	Ми будемо захищати демократію, а не автократію.	Антонімія
10	The state of our union is strong because you, the people, are strong.	Стан нашого союзу міцний, бо ви, народ, є міцними.	Епіфора, повтор ключового слова

11	We will build back better.	Ми відбудуємо краще, ніж було.	Політичне гасло, градація перспективи
12	We are in this together.	Ми в цьому разом.	Формула єдності
13	Unity is our strength.	Єдність – наша сила.	Абстрактне ключове слово
14	We will restore trust in government.	Ми відновимо довіру до влади.	Перформативність наміру
15	Democracy must be defended every day.	Демократію треба захищати щодня.	Модальність необхідності
16	The middle class is the backbone of our economy.	Середній клас – опоранашої економіки.	Метафора “backbone”
17	We will invest in American jobs.	Ми інвестуватимемо в робочі місця американців.	Лексика економічної політики
18	We choose hope over fear.	Ми обираємо надію замість страху.	Антитеза
19	We will lead with our values.	Ми будемо діяти, керуючись нашими цінностями.	Етос-апеляція
20	This is a moment of renewal.	Це момент оновлення.	Часовий маркер, піднесений стиль
21	We will not turn inward.	Ми не замкнемося в собі.	Заперечна директива
22	We will strengthen our alliances.	Ми зміцнимо союзи.	Дипломатична лексика
23	Our democracy is resilient.	Наша демократія стійка.	Оціночна лексика
24	The work of healing begins now.	Робота зцілення починається зараз.	Метафора “healing”
25	We must confront the climate crisis.	Ми маємо протистояти кліматичній кризі.	Модальність must
26	We will protect the vulnerable.	Ми захистимо вразливих.	Соціальна лексика

27	We will rebuild our infrastructure.	Ми відновимо нашу інфраструктуру.	Термінологія публічної політики
28	We will lower costs for families.	Ми зменшимо витрати для сімей.	Соціально-економічний акцент
29	We will compete and we will win.	Ми будемо конкурувати й переможемо.	Паралелізм
30	This is about dignity and respect.	Це про гідність і повагу.	Двозначна ціннісна формула
31	We will defend the rule of law.	Ми захищатимемо верховенство права.	Юридико-політичний термін
32	We will stand with our partners.	Ми будемо поруч із партнерами.	Дипломатичне кліше
33	We will fight for every community.	Ми боротимемось за кожен громаду.	Узагальнення адресата
34	We will deliver results.	Ми забезпечимо результати.	Адміністративний дискурс
35	We will not leave anyone behind.	Ми нікого не залишимо позаду.	Інклюзивна формула
36	The future belongs to those who act.	Майбутнє належить тим, хто діє.	Афористичність
37	We will renew the American promise.	Ми оновимо американську обіцянку/ідею.	Метафора національного наративу
38	We will modernize our economy.	Ми модернізуємо економіку.	Термінологічна лексика
39	We will strengthen public health.	Ми зміцнимо систему охорони здоров'я.	Публічна політика
40	We will lead by example.	Ми будемо лідирувати власним прикладом.	Етос, формула лідерства
41	We will get the job done.	Ми доведемо справу до кінця.	Розмовно-політична формула
42	We must act with common sense.	Ми маємо діяти з здоровим глуздом.	Апеляція до "common sense"

43	We will protect the NHS.	Ми захистимо NHS.	Ключовий інституційний маркер
44	We will back our scientists.	Ми підтримаємо наших науковців.	Позитивна оцінність
45	We will deliver on our promises.	Ми виконаємо наші обіцянки.	Перформативність
46	This country has a great spirit.	У цієї країни великий дух.	Патетика, етос
47	We will level up opportunity.	Ми вирівняємо можливості.	Політичний неологізм/гасло
48	We will invest in our regions.	Ми інвестуватимемо в регіони.	Регіональна політика
49	We will restore confidence.	Ми відновимо впевненість/довіру.	Абстрактна лексика
50	We will stand firm.	Ми стоятимемо твердо.	Лаконічна формула рішучості
51	We will not be deterred.	Нас не зупинять.	Пасивна конструкція, імпліцитний агент
52	We will act swiftly.	Ми діятимемо швидко.	Темпоральний маркер
53	We will keep our borders safe.	Ми збережемо безпеку кордонів.	Лексика безпеки
54	We will support our businesses.	Ми підтримаємо бізнес.	Економічний дискурс
55	We will cut red tape.	Ми скоротимо бюрократію.	Ідіоматичний вираз
56	We will strengthen our union.	Ми зміцнимо наш союз.	Політична метафора єдності
57	We will deliver a brighter future.	Ми забезпечимо світліше майбутнє.	Оціночна метафора
58	We will seize this moment.	Ми скористаємось цим моментом.	Риторичний заклик
59	We must be pragmatic.	Ми маємо бути прагматичними.	Метакоментар стилю політики
60	This is a time for courage.	Це час для мужності.	Патетична формула

61	We will protect livelihoods.	Ми захистимо засоби до існування.	Соціально-економічна лексика
62	We will boost innovation.	Ми посилимо інновації.	Термінологічна лексика
63	We will invest in clean energy.	Ми інвестуватимемо в чисту енергію.	Кліматична лексика
64	We will be a force for good.	Ми будемо силою добра.	Етична метафора
65	We will keep our commitments.	Ми дотримаємося зобов'язань.	Дипломатичне кліше
66	We will stand with our allies.	Ми будемо разом із союзниками.	Міжнародна солідарність
67	We will not retreat.	Ми не відступимо.	Заперечна риторика
68	We will rebuild stronger.	Ми відбудуємося сильнішими.	Градація, порівняльна перспектива
69	We will unite behind a shared goal.	Ми об'єднаємося навколо спільної мети.	Формула єдності
70	We will move forward together.	Ми рухатимемось уперед разом.	Інклюзивний паралелізм
71	We will build a future defined by responsibility.	Ми збудуємо майбутнє, визначене відповідальністю.	Абстрактне ключове слово
72	We are the change we seek.	Ми – ті зміни, яких прагнемо.	Афористичність
73	Hope is not blind optimism.	Надія – несліпий оптимізм.	Дефініційна антитеза
74	We will move this nation forward.	Ми поведемо цю націю вперед.	Динамічна метафора руху
75	We must meet this moment.	Ми маємо відповісти цьому моменту.	Модальність must
76	Our differences are not our destiny.	Наші відмінності – не наша доля.	Антитеза
77	The arc of history bends toward justice.	Дуга історії схиляється до справедливості.	Метафора історичного наративу

78	We can do hard things.	Ми здатні на складні речі.	Розмовна мотиваційність
79	We will rise above fear.	Ми піднімося над страхом.	Метафора піднесення
80	We will restore the promise of America.	Ми відновимо американську обіцянку/ідею.	Національний міф
81	We are one people.	Ми – один народ.	Формула єдності
82	We will open the doors of opportunity.	Ми відкриємо двері можливостей.	Метафора “doors”
83	Change will not come if we wait.	Зміни не прийдуть, якщо чекатимемо.	Умовна конструкція
84	We must keep faith with the future.	Ми маємо зберігати віру в майбутнє.	Патетика
85	We will build an economy that works for everyone.	Ми збудуємо економіку, що працює для всіх.	Інклюзивна формула
86	We will end the politics of division.	Ми покладемо край політиці розколу.	Оціночна політична лексика
87	We will protect our children’s future.	Ми захистимо майбутнє наших дітей.	Емоційний апелятив
88	We will stand up for our values.	Ми відстоїмо наші цінності.	Етос
89	We will renew our democracy.	Ми оновимо нашу демократію.	Абстрактна політична лексика
90	This is our generation’s task.	Це завдання нашого покоління.	Поколіннева рамка
91	We will not be defined by our fears.	Нас не визначатимуть наші страхи.	Пасив, заперечення
92	We will choose dignity over cynicism.	Ми оберемо гідність замість цинізму.	Антитеза
93	We will bridge the divides.	Ми подолаємо розділення.	Метафора “bridge”

94	We will lift one another up.	Ми підтримаємо одне одного.	Колективна етика
95	We will honor those who serve.	Ми вшануємо тих, хто служить.	Патетична формула
96	We will lead with courage.	Ми будемо діяти сміливо.	Етос-апеляція
97	We will face the truth.	Ми зустрінемося з правдою.	Лаконічність, пафос
98	We will keep marching forward.	Ми й далі крокуватимемо вперед.	Метафора руху
99	We will build a more perfect union.	Ми збудуємо досконаліший союз.	Інтертекстуальна формула
100	The future is ours to shape.	Майбутнє – у наших руках.	Афористичність
101	We will turn setbacks into strength.	Ми перетворимо труднощі на силу.	Метафора трансформації
102	We must protect what unites us.	Ми маємо захищати те, що нас об'єднує.	Модальність must, формула єдності
103	This is not a time for doubt.	Це не час для сумнівів.	Заперечна риторика, часовий маркер
104	We will invest in the future of our children.	Ми інвестуватимемо в майбутнє наших дітей.	Емоційний апелятив
105	Our economy will work for working people.	Наша економіка працюватиме для людей праці.	Лексична гра/повтор кореня
106	We will rebuild communities left behind.	Ми відновимо громади, які були покинуті напризволяще.	Соціальна лексика, емпатичність
107	We will secure our energy independence.	Ми забезпечимо нашу енергетичну незалежність.	Термінологія безпеки
108	We will cut costs, not corners.	Ми скоротимо витрати, а не якість.	Антитеза, ідіоматичність

109	We will stand for freedom and dignity.	Ми стоятимемо за свободу і гідність.	Патетична формула
110	We will strengthen the bonds of trust.	Ми зміцнимо зв'язки довіри.	Метафора "bonds"
111	We must face the facts and act.	Ми маємо визнати факти й діяти.	Паралелізм, імперативність
112	We will modernize our schools and hospitals.	Ми модернізуємо наші школи й лікарні.	Перелік суспільних інституцій
113	The time to act is now.	Час діяти — зараз.	Лаконічний заклик
114	We will protect democracy from within and without.	Ми захистимо демократію зсередини й зовні.	Антитеза простору
115	We will restore fairness to the system.	Ми повернемо системі справедливість.	Абстрактне ключове слово
116	We will rise to the challenge together.	Ми разом відповімо цьому виклику.	Формула колективної дії
117	We will deliver change you can see.	Ми забезпечимо зміни, які ви відчуєте.	Прагматична орієнтація на адресата
118	We will not tolerate corruption.	Ми не будемо терпіти корупцію.	Жорстка заперечна позиція
119	We will protect the right to vote.	Ми захистимо право голосу.	Правова лексика
120	We will expand opportunity, not inequality.	Ми розширимо можливості, а не нерівність.	Антитеза
121	Our nation is stronger when we listen.	Наша країна сильніша, коли ми слухаємо.	Умовно-каузальна формула
122	We must rebuild confidence in public life.	Ми маємо відновити довіру до публічного життя.	Абстрактна лексика
123	We will invest in skills and jobs.	Ми інвестуватимемо в	Економічний дискурс

		навички та робчі місця.	
124	We will make government work for you.	Ми зробимо так, щоб влада працювала для вас.	Адресатність, розмовність
125	We will not abandon our allies.	Ми не покинемо союзників.	Дипломатичне кліше, заперечення
126	We will act with urgency and care.	Ми діятимемо терміново й відповідально.	Парна ритмічна конструкція
127	We will keep our promises to veterans.	Ми виконаємо обіцянки перед ветеранами.	Етичний апелятив
128	We will protect the dignity of work.	Ми захистимо гідність праці.	Ціннісна лексика
129	We will open new doors for entrepreneurs.	Ми відкриємо нові двері для підприємців.	Метафора можливостей
130	We will support families in every region.	Ми підтримаємо сім'ї в кожному регіоні.	Узагальнення адресата
131	We must confront hate with hope.	Ми маємо протистояти ненависті надією.	Аллітераційна/ритмічна опозиція
132	We will invest in clean air and clean water.	Ми інвестуватимемо в чисте повітря і чисту воду.	Екологічна лексика, паралелізм
133	We will rebuild the economy from the ground up.	Ми відбудуємо економіку знизу догори.	Просторова метафора
134	We will put people before politics.	Ми поставимо людей вище за політику.	Антитеза цінностей
135	We will protect small businesses from unfair pressure.	Ми захистимо малий бізнес від несправедливого тиску.	Оціночна лексика
136	We will tackle inflation with practical steps.	Ми боротимемось з інфляцією практичними кроками.	Прагматизація політики

137	We will bring jobs back to our communities.	Ми повернемо робочі місця нашим громадам.	Соціально-економічний акцент
138	We will strengthen public safety and civil rights.	Ми зміцнимо громадську безпеку і громадянські права.	Баланс двох сфер
139	We will act in the national interest.	Ми діятимемо в національних інтересах.	Дипломатично-офіційна формула
140	We will advance science and innovation.	Ми просунемо науку й інновації.	Термінологічна лексика
141	We must ensure equal opportunity for every child.	Ми маємо забезпечити рівні можливості кожній дитині.	Соціальна справедливість
142	We will defend truth against lies.	Ми захистимо правду від брехні.	Антитеза, моральний пафос
143	We will strengthen the social safety net.	Ми зміцнимо систему соціального захисту.	Політично-економічний термін
144	We will not be divided by fear.	Нас не розділить страх.	Пасивна структура, емоційний апелятив
145	We will build resilient supply chains.	Ми збудуємо стійкі ланцюги постачання.	Економічна термінологія
146	We will protect our critical infrastructure.	Ми захистимо критичну інфраструктуру.	Термінологія безпеки
147	We will expand access to healthcare.	Ми розширимо доступ до медицини.	Соціальна політика
148	We will fight for affordable housing.	Ми боротимемось за доступне житло.	Соціально-економічна лексика
149	We will invest in the places others ignored.	Ми інвестуватимемо в місця, які інші ігнорували.	Контраст, імпліцитна опозиція

150	We must act boldly, not cautiously.	Ми маємо діяти сміливо, а не обережно.	Антитеза
151	We will protect freedom of the press.	Ми захистимо свободу преси.	Правова лексика
152	We will support a fair and open market.	Ми підтримаємо чесний і відкритий ринок.	Оціночні прикметники
153	We will work across party lines.	Ми працюватимемо понад партійними межами.	Формула консенсусу
154	We will rebuild trust step by step.	Ми відновлюватимемо довіру крок за кроком.	Градація процесу
155	We will put an end to reckless rhetoric.	Ми покладемо край безвідповідальній риториці.	Оціночна лексика
156	We must protect the rule of law at home.	Ми маємо захищати верховенство права вдома.	Юридичний термін
157	We will anchor our policy in evidence.	Ми спиратимемо політику на докази.	Науково-адміністративна метафора
158	We will build safer streets and stronger communities.	Ми зробимо вулиці безпечнішими й громади сильнішими.	Паралелізм
159	We will protect the planet for future generations.	Ми захистимо планету для майбутніх поколінь.	Екологічний апелятив
160	We will make the transition to clean energy fair.	Ми зробимо перехід до чистої енергії справедливим.	Комбінація клімату й соціальної справедливості
161	We will improve education from early years onward.	Ми поліпшимо освіту від ранніх років і далі.	Темпоральна розгортка

162	We will back those who serve on the frontline.	Ми підтримаємо тих, хто служить на передовій.	Етичний апелятив
163	We will safeguard privacy in the digital age.	Ми захистимо приватність у цифрову епоху.	Сучасна термінологія
164	We will confront cyber threats decisively.	Ми рішуче протидіятимемо кіберзагрозам.	Лексика безпеки
165	We will strengthen international cooperation.	Ми зміцнимо міжнародну співпрацю.	Дипломатичне кліше
166	We will defend a rules-based order.	Ми захищатимемо порядок, заснований на правилах.	Міжнародно-правовий термін
167	We will not allow aggression to prevail.	Ми не дозволимо агресії перемогти.	Заперечна риторика
168	We will support reconstruction and recovery.	Ми підтримаємо відбудову й відновлення.	Парна термінологічна формула
169	We will bring hope to those who feel forgotten.	Ми принесемо надію тим, хто почувасться забутим.	Емпатійна адресатність
170	We will strengthen the moral foundations of policy.	Ми зміцнимо моральні засади політики.	Етичний метадискурс
171	We must choose cooperation over conflict.	Ми маємо обрати співпрацю замість конфлікту.	Антитеза
172	We will build a future worth believing in.	Ми збудуємо майбутнє, у яке варто вірити.	Патетична формула
173	We will protect the vulnerable and empower the capable.	Ми захистимо вразливих і підтримаємо спроможних.	Балансна антитеза
174	We will invest in rural and urban renewal.	Ми інвестуватимемо в	Паралельний перелік

		оновлення сіл і міст.	
175	We will strengthen local leadership.	Ми посилимо місцеве лідерство.	Лексика децентралізації
176	We will reduce inequality with real action.	Ми скоротимо нерівність реальними діями.	Прагматизація
177	We will make progress measurable.	Ми зробимо прогрес вимірюваним.	Адміністративний стиль
178	We will bring the country closer, not further apart.	Ми зробимо країну ближчою, а не більш роз'єднаною.	Антитеза простору
179	We must modernize our defense capabilities.	Ми маємо модернізувати оборонні спроможності.	Військово-політичний термін
180	We will support peace through strength.	Ми підтримуватимемо мир через силу.	Парадоксальна формула
181	We will reinforce economic stability.	Ми зміцнимо економічну стабільність.	Термінологічна лексика
182	We will protect consumers from unfair pricing.	Ми захистимо споживачів від несправедливих цін.	Оціночні маркери
183	We will strengthen oversight and accountability.	Ми посилимо нагляд і підзвітність.	Адміністративно-правова лексика
184	We will not compromise on safety.	Ми не підемо на компроміс із безпекою.	Категоричність позиції
185	We will empower women and girls.	Ми посилимо права та можливості жінок і дівчат.	Гендерна лексика
186	We will expand access to technology.	Ми розширимо доступ до технологій.	Сучасний політичний лексикон

187	We will protect cultural heritage.	Ми захистимо культурну спадщину.	Культурно-політичний термін
188	We will bring transparency to public spending.	Ми забезпечимо прозорість державних видатків.	Ключове слово “transparency”
189	We must earn the public’s trust.	Ми маємо заслужити довіру суспільства.	Етос
190	We will turn ambition into policy.	Ми перетворимо амбіцію на політику.	Метафора реалізації
191	We will strengthen the education-to-employment pathway.	Ми зміцнимо шлях від освіти до працевлаштування.	Термінологічна новація
192	We will take decisive steps to cut emissions.	Ми зробимо рішучі кроки для скорочення викидів.	Кліматична лексика
193	We will protect freedom online and offline.	Ми захистимо свободу онлайн і офлайн.	Паралелізм сфери
194	We will build partnerships that last.	Ми збудуємо партнерства, що триватимуть.	Дипломатичний стиль
195	We must reject the politics of cynicism.	Ми маємо відкинути політику цинізму.	Оціночна метафора
196	We will govern with humility and purpose.	Ми керуватимемо зі скромністю та чіткою метою.	Етичний двочлен
197	We will protect our democratic way of life.	Ми захистимо наш демократичний спосіб життя.	Ціннісний маркер
198	We will build a fairer tax system.	Ми збудуємо справедливішу податкову систему.	Порівняльна форма
199	We will not accept a future of decline.	Ми не приймемо майбутнього занепаду.	Заперечна риторика

200	We will keep moving forward with determination.	Ми йтимемо вперед із рішучістю.	Метафора руху, підсумкова формула
201	We will strengthen accountability at every level.	Ми посилимо підзвітність на всіх рівнях.	Адміністративно-правова лексика
202	We must ensure justice is accessible to all.	Ми маємо забезпечити доступність правосуддя для всіх.	Модальність must, соціальна справедливість
203	We will protect the integrity of our institutions.	Ми захистимо цілісність наших інституцій.	Абстрактне ключове слово
204	We will act to reduce regional disparities.	Ми діятимемо для скорочення регіональних диспропорцій.	Термінологія публічної політики
205	We will build a safer, more inclusive society.	Ми збудуємо безпечніше та більш інклюзивне суспільство.	Градація прикметників
206	We will never give up on our shared future.	Ми ніколи не відмовимось від нашого спільного майбутнього.	Емоційна інтенсифікація
207	We must close the gap between promise and practice.	Ми маємо скоротити розрив між обіцянками та діями.	Антитеза, метафора “gap”
208	We will bring stability to uncertain times.	Ми принесемо стабільність у часи невизначеності.	Контрастна формула
209	We will support innovation in every sector.	Ми підтримаємо інновації в кожному секторі.	Узагальнення сфери
210	We will protect workers’ rights and fair wages.	Ми захистимо права працівників і справедливую оплату праці.	Соціально-економічна лексика
211	We will expand social support	Ми розширимо соціальну підтримку там, де	Фокус на адресаті

	where it is needed most.	вона потрібна найбільше.	
212	We must keep our democracy strong and open.	Ми маємо зберегти нашу демократію сильною й відкритою.	Двочлен, оцінність
213	We will bring transparency to decision-making.	Ми забезпечимо прозорість ухвалення рішень.	Ключова лексема “transparency”
214	We will protect free and fair competition.	Ми захистимо вільну та чесну конкуренцію.	Економічний дискурс
215	We will fight for a better deal for taxpayers.	Ми боротимемось за кращі умови для платників податків.	Адресатність, економічна лексика
216	We will make public services more responsive.	Ми зробимо публічні послуги більш чутливими до потреб людей.	Адміністративний стиль
217	We must modernize outdated regulations.	Ми маємо модернізувати застарілі правила.	Лексика реформ
218	We will invest in resilient infrastructure.	Ми інвестуватимемо у стійку інфраструктуру.	Термінологічна лексика
219	We will protect the environment without sacrificing jobs.	Ми захистимо довкілля, не жертвуючи робочими місцями.	Балансна конструкція
220	We will build an economy rooted in fairness.	Ми збудуємо економіку, засновану на справедливості.	Метафора “rooted”
221	We will address the needs of an aging population.	Ми врахуємо потреби населення, що старішає.	Соціальна політика
222	We will strengthen disaster preparedness.	Ми посилимо готовність до надзвичайних ситуацій.	Лексика безпеки

223	We must protect communities from violence.	Ми маємо захистити громади від насильства.	Модальність, соціальна безпека
224	We will support access to quality childcare.	Ми підтримаємо доступ до якісного догляду за дітьми.	Соціальна лексика
225	We will boost public confidence through results.	Ми зміцнимо суспільну впевненість результатами.	Причинно-наслідкова формула
226	We will not ignore the warning signs.	Ми не ігноруватимемо тривожні сигнали.	Заперечна риторика
227	We will create pathways to upward mobility.	Ми створимо шляхи соціального піднесення.	Метафора “pathways”
228	We must protect the most vulnerable households.	Ми маємо захистити найвразливіші домогосподарства.	Соціально-економічний термін
229	We will strengthen community policing with oversight.	Ми посилимо взаємодію поліції з громадами під наглядом.	Баланс безпеки й підзвітності
230	We will invest in mental health services.	Ми інвестуватимемо в послуги з охорони психічного здоров'я.	Соціальна політика
231	We must rebuild trust through honest leadership.	Ми маємо відновити довіру чесним лідерством.	Етос
232	We will protect data and digital rights.	Ми захистимо дані та цифрові права.	Сучасна термінологія
233	We will expand broadband to underserved areas.	Ми розширимо доступ до швидкісного інтернету в недостатньо охоплених регіонах.	Техно-політична лексика

234	We will reduce barriers to entrepreneurship.	Ми зменшимо бар'єри для підприємництва.	Економічна лексика
235	We must ensure fair treatment for every citizen.	Ми маємо забезпечити справедливе ставлення до кожного громадянина.	Формула рівності
236	We will strengthen oversight of public contracts.	Ми посилимо контроль за державними контрактами.	Адміністративно-правова лексика
237	We will pursue diplomacy with determination.	Ми проводитимемо дипломатію з рішучістю.	Дипломатичний стиль
238	We will protect peace by preventing escalation.	Ми захистимо мир, запобігаючи ескалації.	Причинно-наслідкова конструкція
239	We must support those displaced by conflict.	Ми маємо підтримати тих, кого перемістив конфлікт.	Гуманітарна лексика
240	We will strengthen humanitarian corridors.	Ми зміцнимо гуманітарні коридори.	Термінологія міжнародної безпеки
241	We will reject intimidation and coercion.	Ми відкинемо залякування та примус.	Двозначна антитеза
242	We will defend freedom of navigation.	Ми захистимо свободу судноплавства.	Міжнародно-правовий термін
243	We will secure critical supply routes.	Ми забезпечимо безпеку ключових маршрутів постачання.	Лексика безпеки
244	We must strengthen global health cooperation.	Ми маємо посилити глобальну співпрацю у сфері здоров'я.	Модальність, міжнародний дискурс

245	We will invest in vaccine research and readiness.	Ми інвестуватимемо в дослідження вакцин і готовність до загроз.	Післякризова термінологія
246	We will protect freedom of belief and conscience.	Ми захистимо свободу віросповідання та совісті.	Правова лексика
247	We must prevent the erosion of civic norms.	Ми маємо не допустити руйнування громадянських норм.	Метафора “erosion”
248	We will strengthen ethics rules for public officials.	Ми посилимо етичні правила для посадовців.	Адміністративна лексика
249	We will introduce clearer standards of conduct.	Ми запровадимо чіткіші стандарти поведінки.	Офіційно-діловий стиль
250	We must address the root causes of inequality.	Ми маємо усунути першопричини нерівності.	Метафора “root causes”
251	We will expand pathways for legal migration.	Ми розширимо шляхи легальної міграції.	Міграційна термінологія
252	We will protect refugees with dignity.	Ми захистимо біженців із гідністю.	Гуманітарна лексика
253	We must strengthen border management systems.	Ми маємо посилити системи управління кордонами.	Техно-адміністративна лексика
254	We will improve integration and social cohesion.	Ми поліпшимо інтеграцію та соціальну згуртованість.	Соціальна політика
255	We will reduce pollution in our cities.	Ми зменшимо забруднення в наших містах.	Екологічна лексика
256	We must protect biodiversity and ecosystems.	Ми маємо захистити	Термінологія довкілля

		біорізноманіття та екосистеми.	
257	We will accelerate the shift to renewables.	Ми прискоримо перехід до відновлюваної енергетики.	Лексика енергопереходу
258	We will support farmers facing climate risks.	Ми підтримаємо фермерів, які стикаються з кліматичними ризиками.	Галузева соціальна лексика
259	We must ensure water security for all regions.	Ми маємо забезпечити водну безпеку для всіх регіонів.	Термін “security” у природній сфері
260	We will modernize public transport networks.	Ми модернізуємо мережі громадського транспорту.	Інфраструктурна лексика
261	We will expand access to lifelong learning.	Ми розширимо доступ до навчання впродовж життя.	Освітня політика
262	We must prepare youth for the digital economy.	Ми маємо підготувати молодь до цифрової економіки.	Техно-економічна лексика
263	We will support teachers with better training.	Ми підтримаємо вчителів кращою підготовкою.	Соціальна політика
264	We will strengthen research universities.	Ми зміцнимо дослідницькі університети.	Освітньо-наукова лексика
265	We must ensure equal access to justice.	Ми маємо забезпечити рівний доступ до правосуддя.	Правова формула
256	We will reduce waiting times in healthcare.	Ми скоротимо час очікування в медицині.	Конкретизація соціальної політики

267	We will protect patients from excessive costs.	Ми захистимо пацієнтів від надмірних витрат.	Соціально-економічна лексика
268	We must strengthen primary care systems.	Ми маємо посилити системи первинної допомоги.	Термінологія охорони здоров'я
269	We will support disability inclusion in public life.	Ми підтримаємо інклюзію людей з інвалідністю в публічному житті.	Інклюзивна лексика
270	We will strengthen protections against domestic abuse.	Ми посилимо захист від домашнього насильства.	Соціальна безпека
271	We must confront trafficking with stronger laws.	Ми маємо протидіяти торгівлі людьми жорсткішими законами.	Юридична конкретизація
272	We will improve coordination across agencies.	Ми поліпшимо координацію між відомствами.	Адміністративний стиль
273	We will make procurement more competitive.	Ми зробимо закупівлі більш конкурентними.	Економіко-адміністративна лексика
274	We must ensure responsible public borrowing.	Ми маємо забезпечити відповідальне державне запозичення.	Фінансова термінологія
275	We will protect consumers from deception.	Ми захистимо споживачів від обману.	Оціночна лексика
276	We will strengthen anti-monopoly enforcement.	Ми посилимо антимонопольне регулювання.	Економіко-правовий термін
277	We must build confidence in the justice system.	Ми маємо зміцнити довіру до судової системи.	Абстрактна лексика
278	We will ensure fair competition in the digital space.	Ми забезпечимо чесну конкуренцію	Сучасний економічний дискурс

		в цифровому просторі.	
279	We will protect intellectual property rights.	Ми захистимо права інтелектуальної власності.	Правова термінологія
280	We must promote responsible AI development.	Ми маємо сприяти відповідальному розвитку ШІ.	Сучасна техно-етична лексика
281	We will strengthen safeguards against bias.	Ми посилимо запобіжники проти упередженості.	Етика й регулювання
282	We will expand public access to open data.	Ми розширимо доступ суспільства до відкритих даних.	Лексика цифрового врядування
283	We must protect elections from manipulation.	Ми маємо захистити вибори від маніпуляцій.	Лексика демократичної безпеки
284	We will strengthen international election monitoring.	Ми посилимо міжнародний моніторинг виборів.	Дипломатично-правовий стиль
285	We will protect whistleblowers from retaliation.	Ми захистимо викривачів від переслідування.	Антикорупційна лексика
286	We must ensure rapid response to crises.	Ми маємо забезпечити швидке реагування на кризи.	Лексика управління кризами
287	We will create clear benchmarks for progress.	Ми визначимо чіткі орієнтири прогресу.	Адміністративний стиль
288	We will deliver reforms with public input.	Ми реалізуємо реформи з урахуванням думки суспільства.	Громадська участь
289	We must keep politics out of public service.	Ми маємо відмежувати політику від публічної служби.	Антитеза сфер

290	We will strengthen merit-based hiring.	Ми посилимо добір кадрів за заслугами.	Адміністративна лексика
291	We will protect the independence of regulators.	Ми захистимо незалежність регуляторів.	Правово-інституційна лексика
292	We must ensure consistent enforcement of laws.	Ми маємо забезпечити послідовне виконання законів.	Офіційна модальність
293	We will reduce energy waste through efficiency.	Ми скоротимо втрати енергії завдяки ефективності.	Енергетична лексика
294	We will support households with targeted relief.	Ми підтримаємо домогосподарства цільовою допомогою.	Соціально-економічний термін
295	We must ensure fairness in pension systems.	Ми маємо забезпечити справедливість у пенсійній системі.	Соціальна політика
296	We will expand access to public legal aid.	Ми розширимо доступ до державної правової допомоги.	Правова лексика
297	We will protect cultural diversity and inclusion.	Ми захистимо культурне різноманіття та інклюзію.	Соціокультурна лексика
298	We must support independent media.	Ми маємо підтримати незалежні медіа.	Демократичний дискурс
299	We will counter propaganda with facts.	Ми протидіятимемо пропаганді фактами.	Антитеза “propaganda/facts”
300	We will strengthen strategic communications.	Ми посилимо стратегічні комунікації.	Інституційна лексика

